

TRUYỀN
TRANH

TẬP 13B

BỐN TƯỚNG CẬY PHÉP VÂY THÀNH

thuongmaitr

TẬP 13B

BỐN TƯƠNG CÂY PHÉP VÂY THÀNH

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

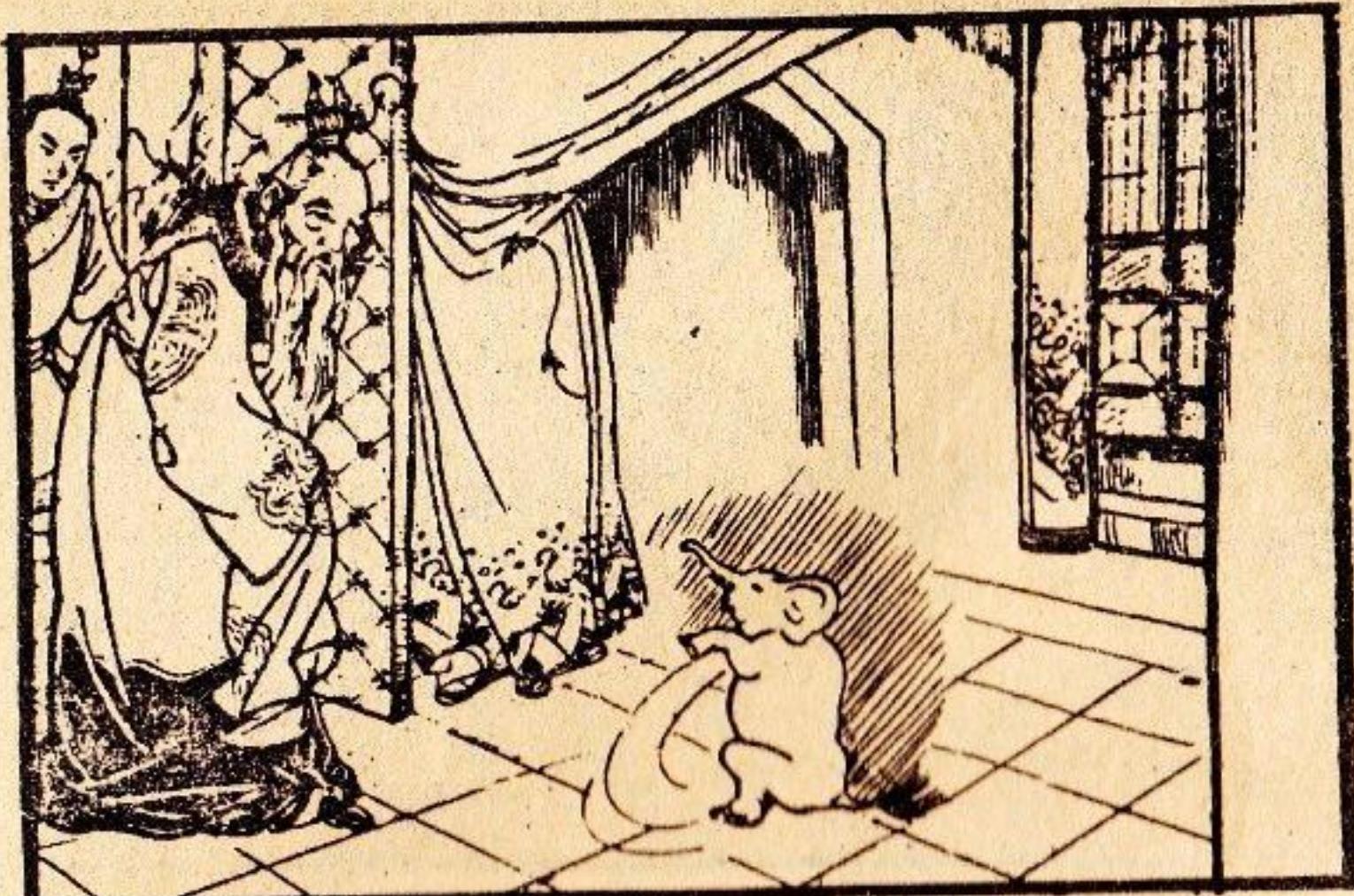
(theo truyện “Phong thần diễn nghĩa” của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

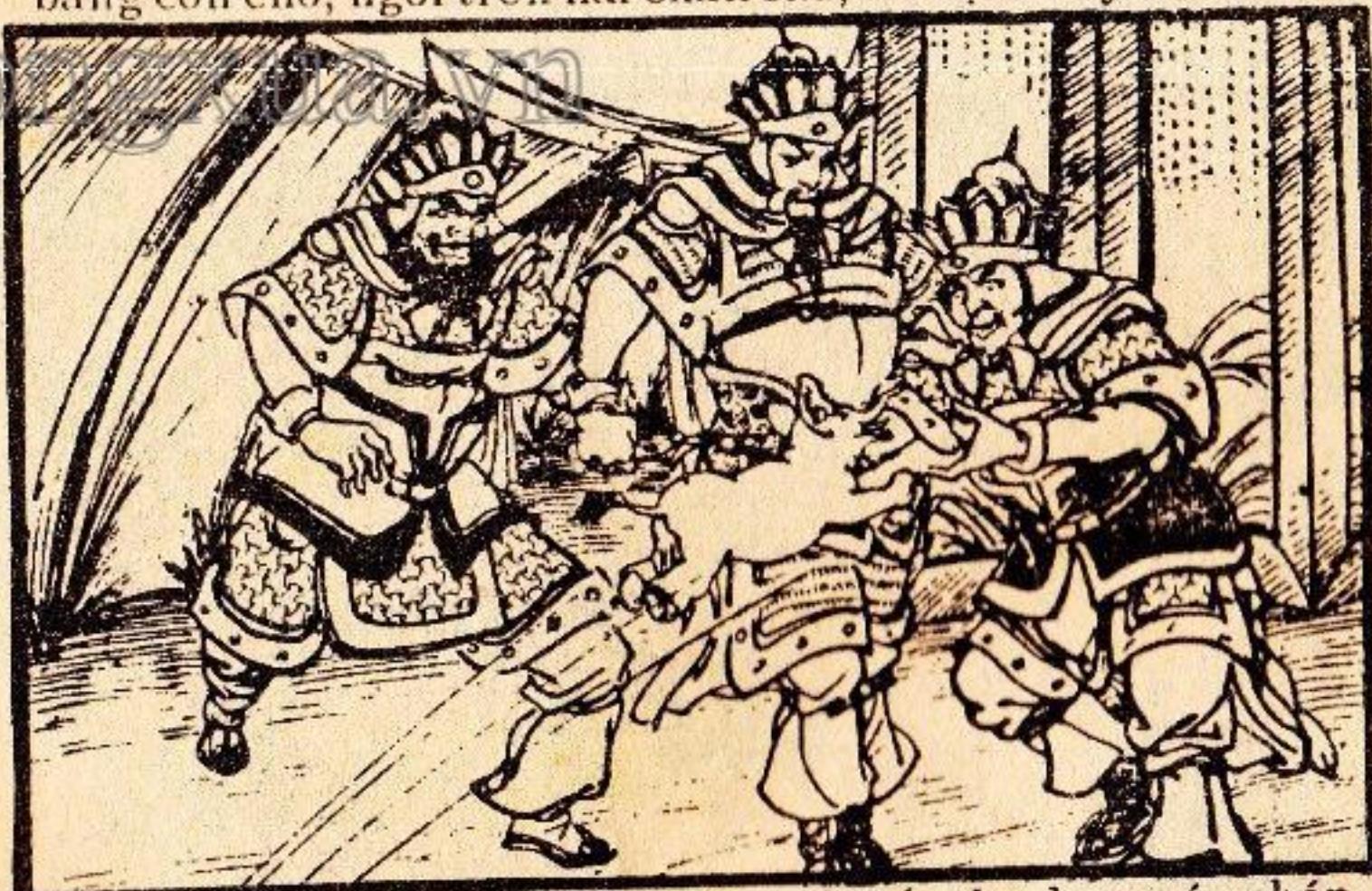
thuongmaitr

Chịu trách nhiệm xuất bản:
TRẦN VĂN KÍNH
Biên tập: VƯƠNG THỬA BÌNH

In 10.000 cuốn, tại Xí nghiệp In Phan Văn Mảng Long An
— Số xuất bản: 41/LA.91 — Kế hoạch xuất bản số 01/KH.91—
• Cục xuất bản duyệt ngày 23-6-1991—In xong và nộp lưu chiểu
tháng 6 năm 1991

Dương Tiên muốn bay sang dinh họ Ma, liền niệm chú và trong chớp mắt Dương Tiên hóa thành một con voi con, nhỏ bằng con chó, ngồi trên hai chân sau, rồi định bay luôn.

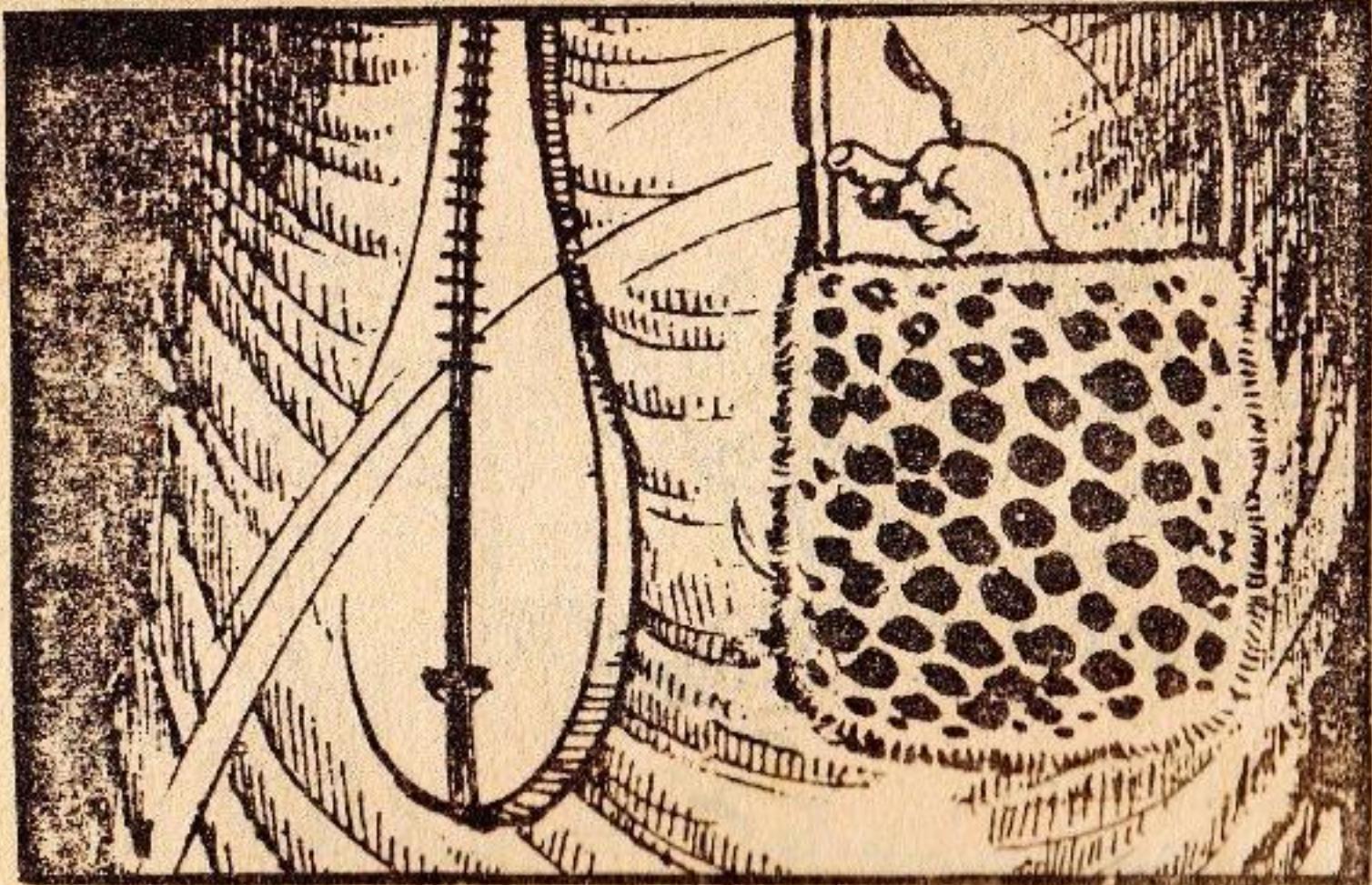
Tử Nha vội dặn Dương Tiên phải lấy cho được các phép của chúng đem về, thì Ma Gia tử tướng sẽ cua tay, không làm gì ta được nữa. Dương Tiên vâng lệnh và trong lốt con Hoa Hô Diêu bay luôn qua dinh Thương. Trong lúc đó, anh em họ Ma đang chờ thấy Hoa Hô Diêu bay về. Ma Lẽ Thọ đưa tay ra đón, Hoa Hô Diêu bay thẳng vào nắm gọn trong hai bàn tay.

Ma Lè Thọ lén tay bóp thử vào bụng Hoa Hô Diêu thấy không no, biết ngay là chưa ăn được Khương Thượng, bèn bỏ vào túi da beo. Lúc ấy đã canh tư, bốn anh em họ Ma đồng đi ngủ. Dương Tiên nhảy ra hiện lại nguyên hình, đến chỗ giấu các bửu bối để ăn cắp.

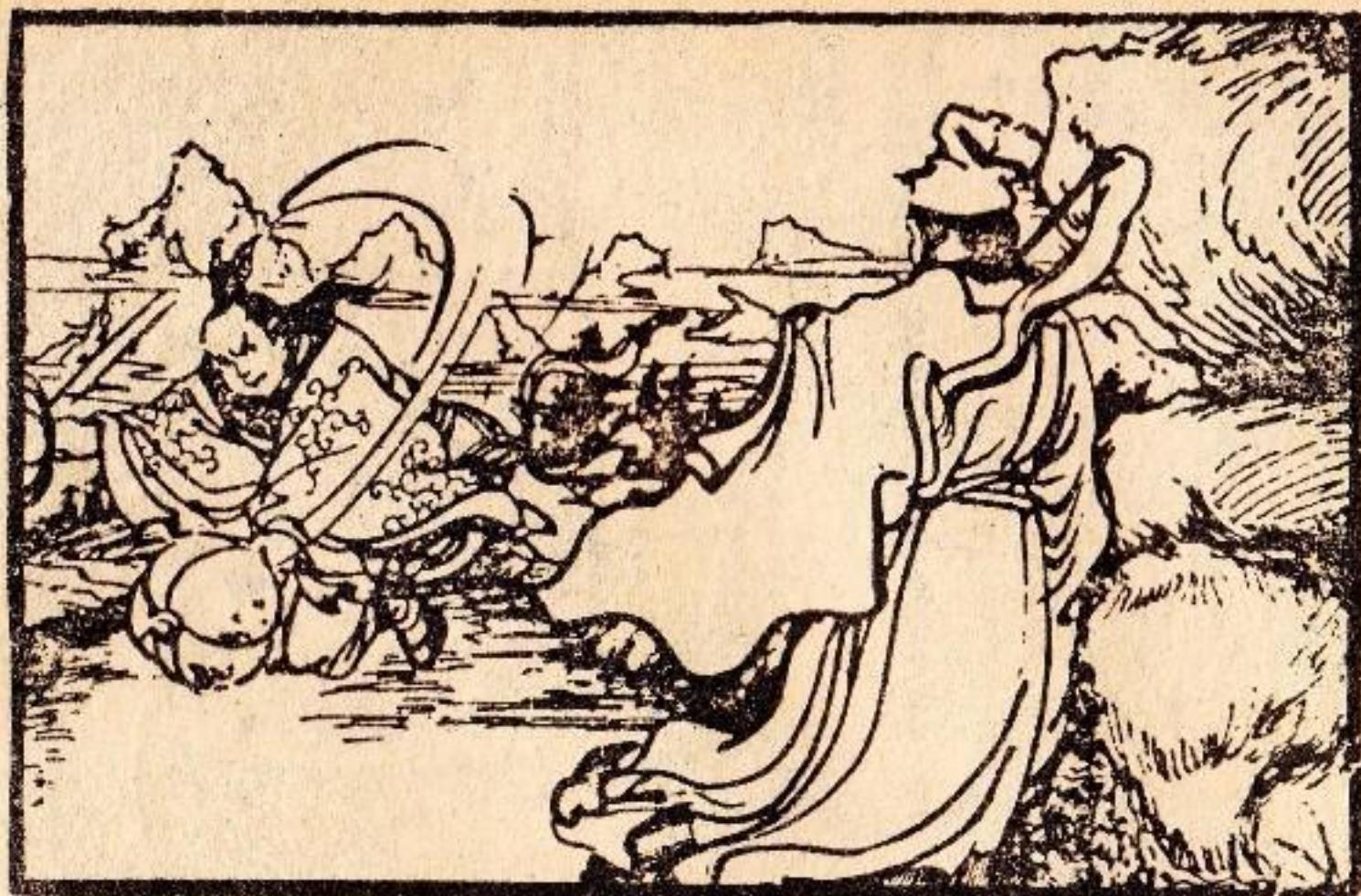
Dương Tiên liền dǎng vân bay về dinh Châu, Tứ Nha, Na Tra, Kim Tra, Mộc Tra vẫn còn thức chờ. Dương Tiên nói: "Chỉ lấy được cây Lộn Hồn Ngươn, còn mấy bửu bối kia lấy không được, tôi dụng rót cây kiếm, sợ chúng hay, nên lo chạy trước".

Tử Nha cười nói: "Cũng được! Cứ mỗi lần đi về, lấy theo một món, đi ba lần lấy riết cũng phải hết". Dương Tiên vái chào rồi rùng mình hóa làm con Hoa Hô Đê, bay trở lại dinh Thương chui tuốt vào túi da béo như cũ.

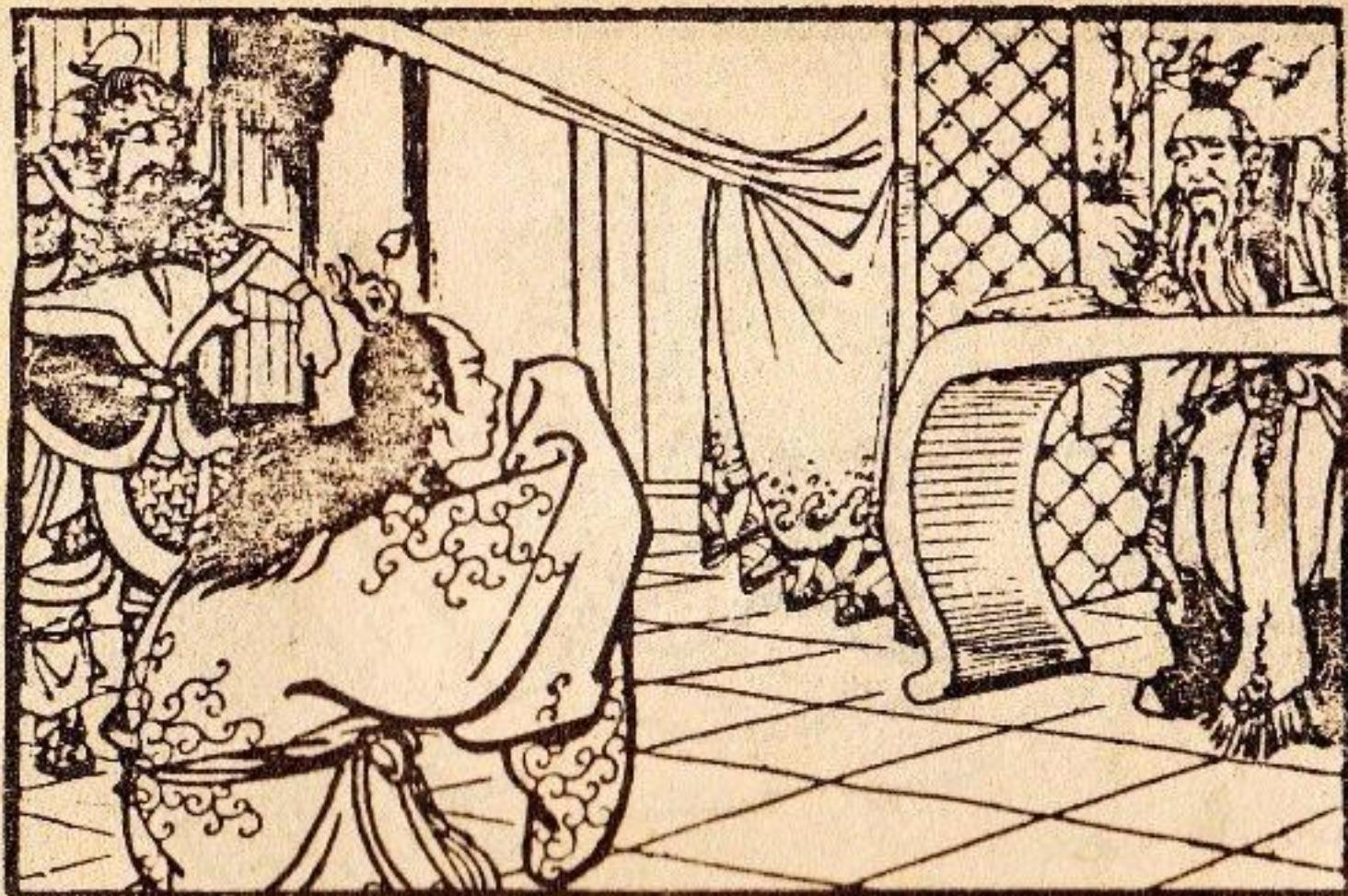
Rạng ngày hôm sau, bốn anh em họ Ma tinh rượu thức dậy. Ma Lê Hồng phát giác không thấy cây Lộn Hỗn Ngươn, dáo dác cho quân lính tìm kiếm khắp nơi nhưng chẳng thấy.

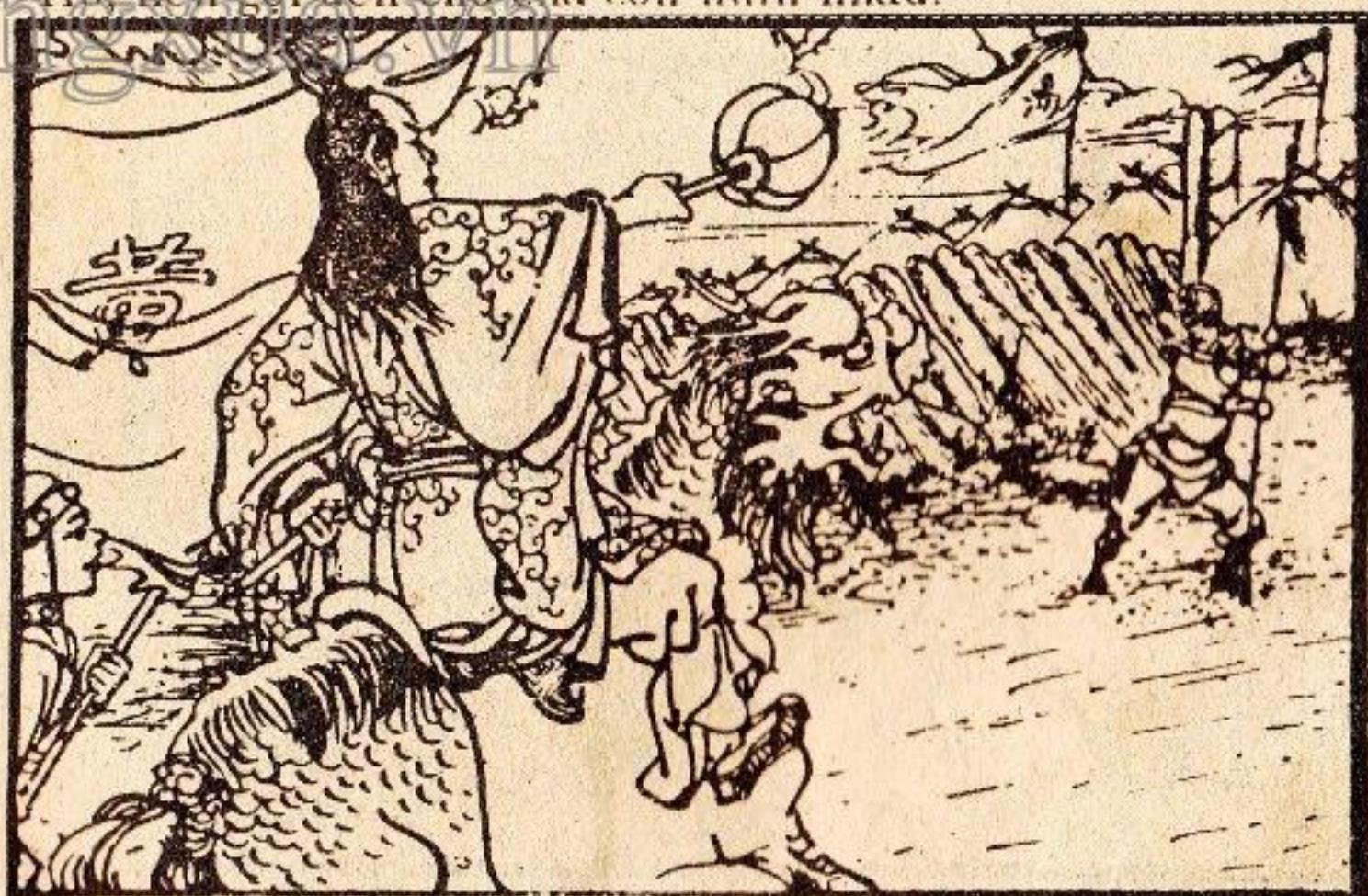
Nói về Thanh Hư Chơn quân ở động Tứ Dương, đánh tay coi thử, mới hay thành Tây Kỳ bị anh em Ma Gia vây khốn đã lâu, bèn gọi Hoàng Thiên Hóa đến và nói: “Ngươi ra sau vườn đào, đặng ta truyền phép, rồi luyện tập song chùy, ta cho xuống Tây Kỳ, trước gặp chả, sau phò chúa”.

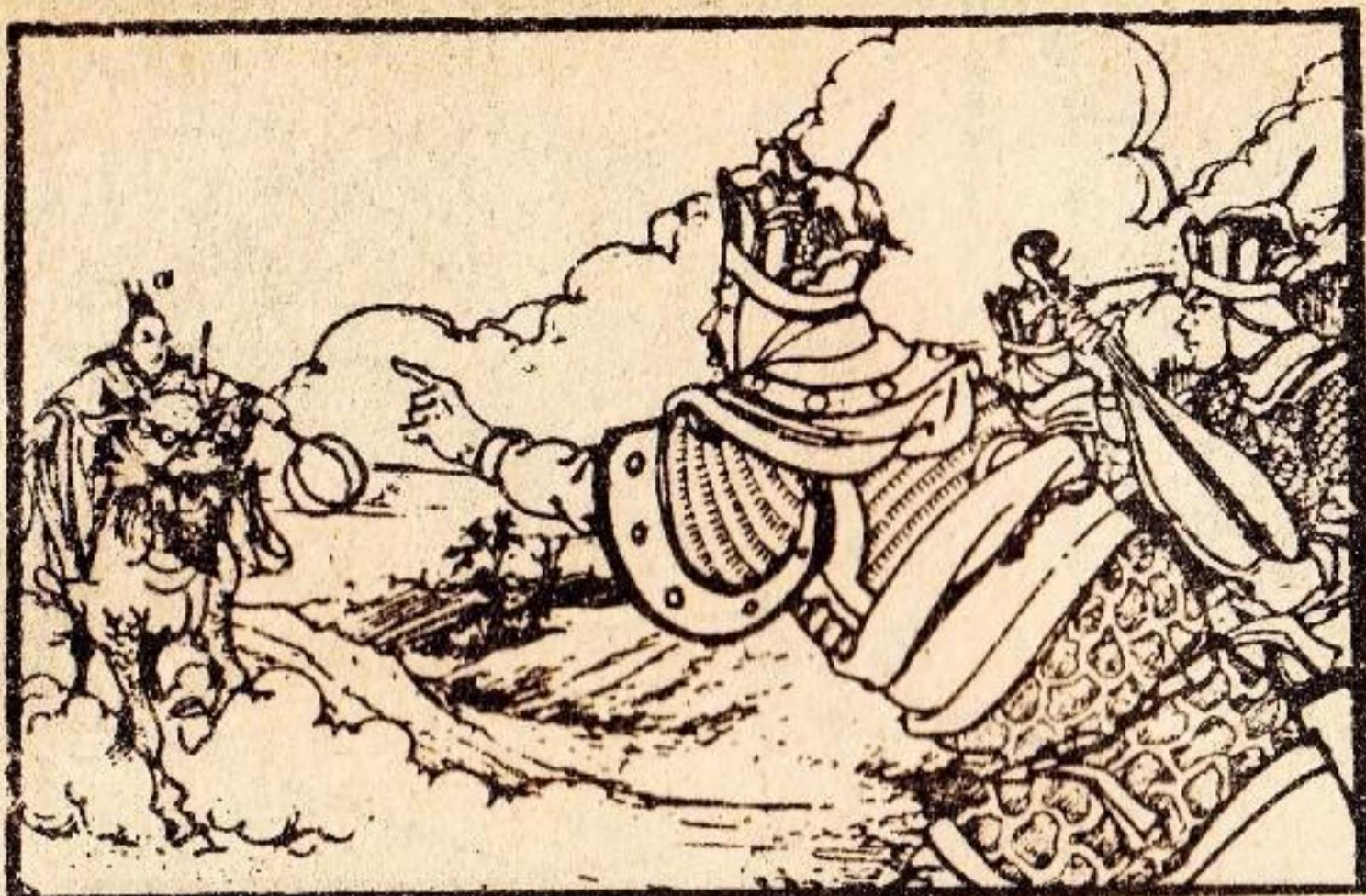
Hoàng Thiên Hóa vốn thông minh, chỉ học trong một buổi đã thông thạo ba mươi sáu đường song chùy tuyệt kỹ. Xong rồi Thanh Hư đạo nhân cho con Ngọc Kỳ Lân làm chân, Hoàng Thiên Hóa cõi bay mau như gió.

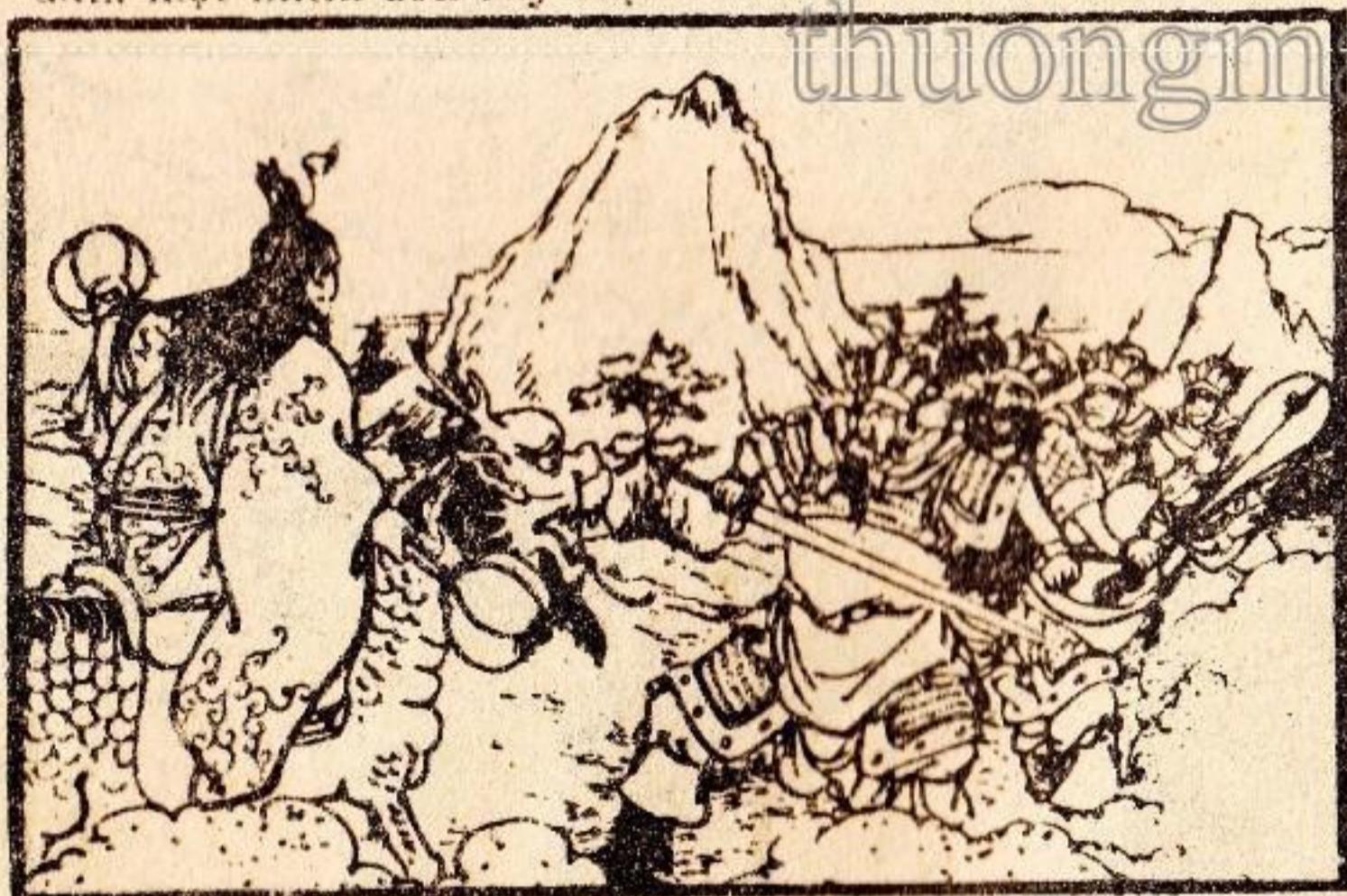
Dến Tây Kỳ, Thiên Hóa xin ra mắt Tử Nha và thưa: “Tôi là Hoàng Thiên Hóa, dệ tử Thanh Hư chơn quân vâng lệnh thầy xuống Tây Kỳ, hầu sự thúc lập công dưới trướng”. Tử Nha mừng rỡ rồi nhìn sang thấy Hoàng Phi Hổ, liền gọi đến cho cha con nhìn nhau.

Rồi Hoàng Thiên Hóa xin ra trận cõi Ngọc Kỳ Lân, xách song chùy đến dinh Thương khiêu chiến. Thiên Hóa múa song chùy hét lớn: “Có ta là trưởng nam của Hoàng Phi Hổ tu núi Thanh Phong hạ san vấn tội, anh em họ Ma hãy ra dây nạp mạng!”.

Bốn tướng liền phát pháo ra binh, Ma Lê Hải cầm theo cây đòn ty bà, các tướng khác cũng mang theo bửu bối. Đến nơi, bốn tướng xông tới hỏi: "Người tên họ là gì, sao dám một mình đến đây chịu chết?"

Hoàng Thiên Hóa nói: "Ta là Hoàng Thiên Hóa, con trai lớn của Hoàng Phi Hổ, nay vâng lệnh Khương Thừa tướng ra bắt bốn người". Lê Thanh cười lớn: "Mì miệng còn hôi sữa nên ta không nỡ ra tay, hãy về kêu Tử Nha hay cha mì tới đây".

Hoàng Thiên Hóa nôi xung, giục Ngọc Kỳ Lân xông tới, đập một chùy, Lê Thanh giơ gươm đánh bạt ra và luôn tiện, dám tới một gươm. Gươm chùy đụng nhau nhoáng lửa. Hai tướng đánh nhau hơn hai mươi hiệp chưa phân thắng bại.

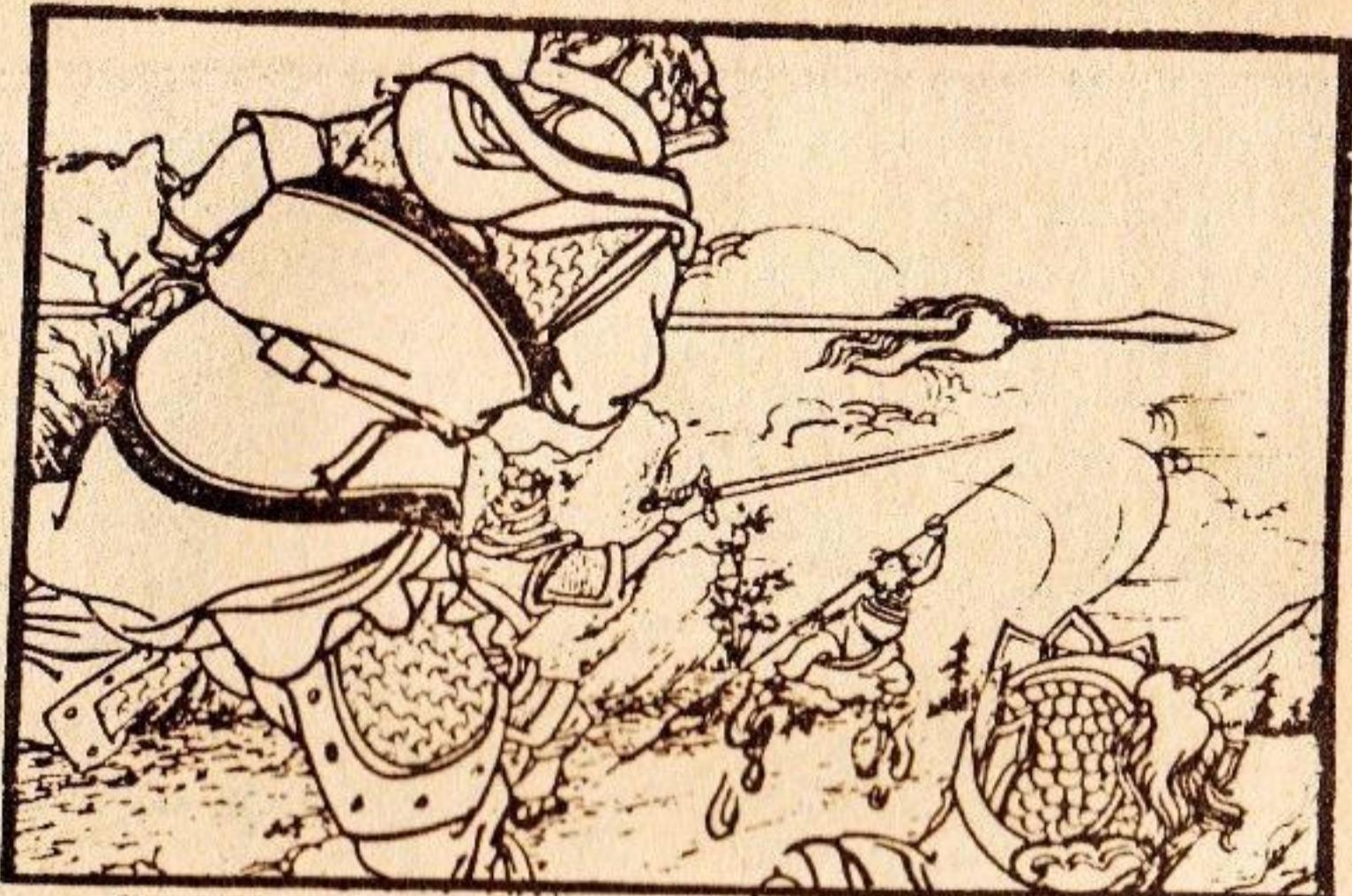
Ma Lê Hải xông vào tham chiến. Một tay thu gươm, một tay cầm tỳ bà. Ma Lê Thanh bất thần quăng chiếc Bạch Ngọc Kim Cang trực lên, hào quang chiếu sáng, đánh ngay lưng Thiên Hóa, làm máu miêng tuôn ra ướt cả áo bào.

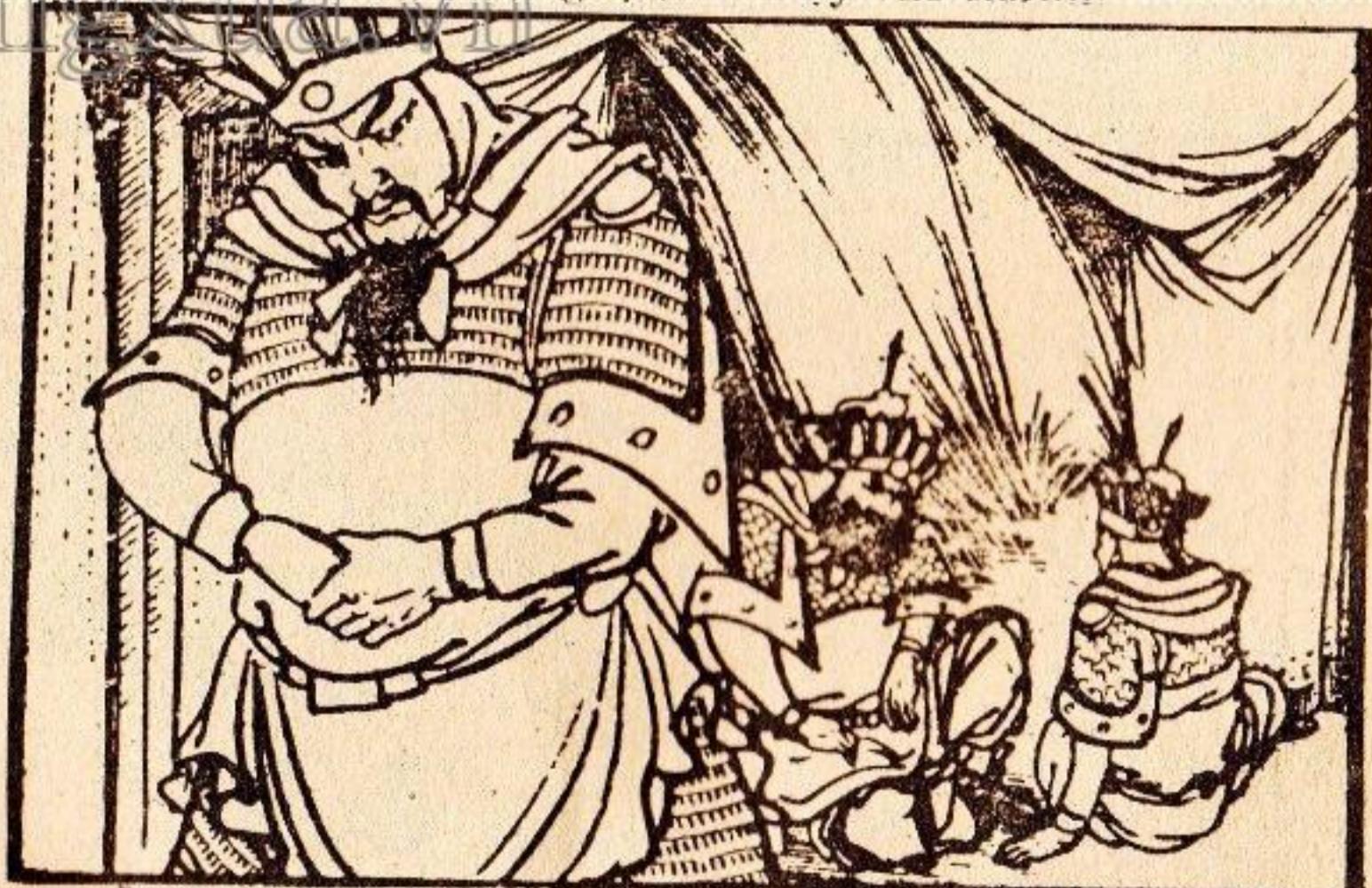
Sức dập của chiếc vòng quá mạnh, Hoàng Thiên Hóa nhào khỏi Ngọc Kỳ Lân. Ma Lễ Thanh xông tới định đưa gươm chém. Na Tra thấy Thiên Hóa thất cơ, liền xông vào đâm tới, trớn đâm thật mạnh, hai chân như bay bổng khỏi hai bánh xe. Lễ Thanh hoảng kinh hụp đầu né tránh.

Binh Châu thừa dịp giựt thây Thiên Hóa đem về dinh, Na Tra ra sức đánh với Ma Lễ Thanh như nổ đất vang trời. Ma Lễ Thanh liên quăng chiếc Bạch Ngọc Kim Cang lên, Na Tra niệm chú quăng Càn Khôn quyện, chiếu sáng ngồi, đẩy vội Bạch Ngọc Kim Cang thối lui.

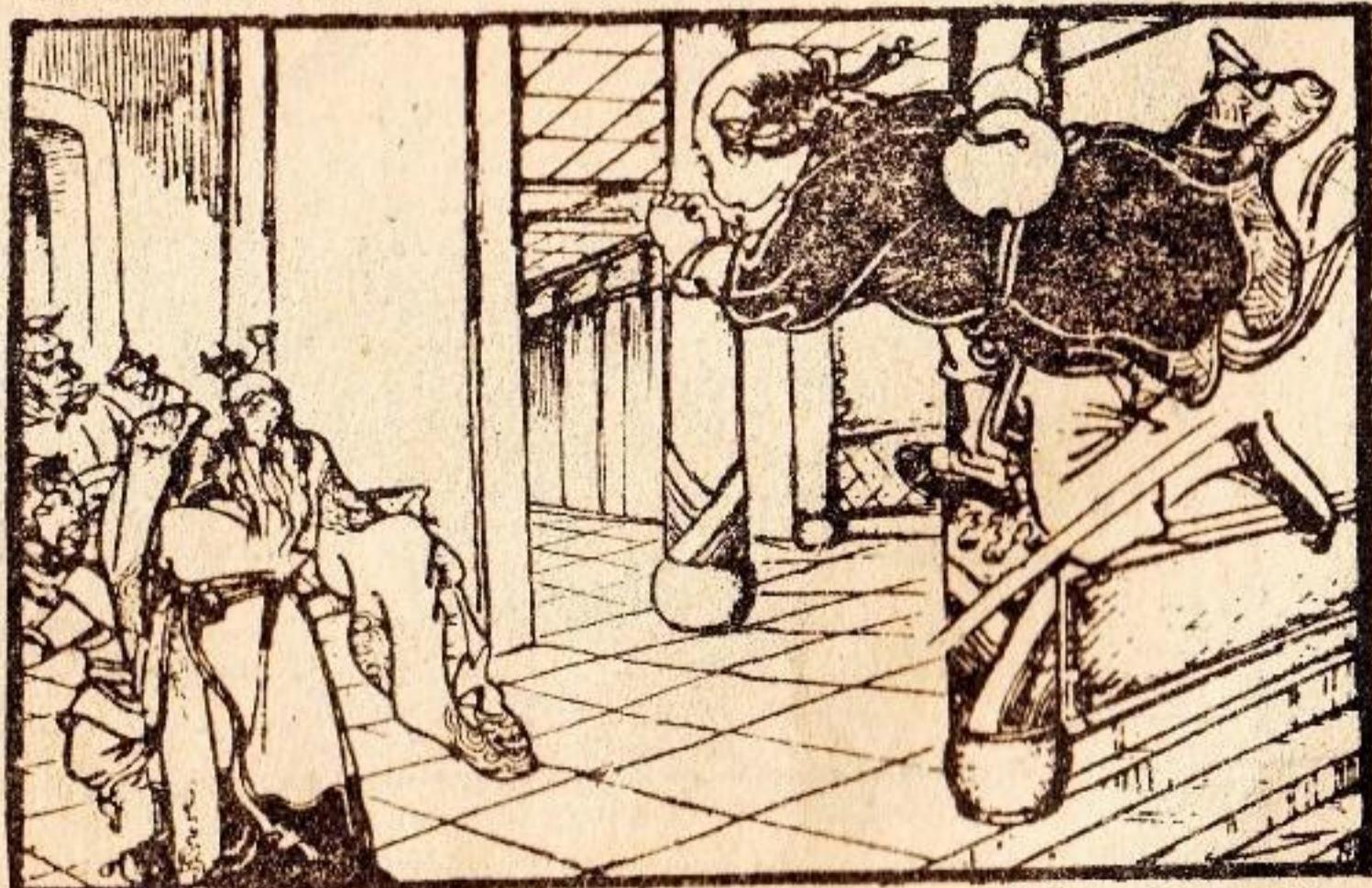
Càn Khôn quyết chém đập Bạch Ngọc Kim Cang tan nát. Bốn anh em áp tới, vây Na Tra vào giữa. Na Tra huơ thương vùn vụt. Cuộc hỗn chiến kéo dài hơn hai mươi hiệp. Na Tra nhấm bè không lại, bỏ chạy vào thành.

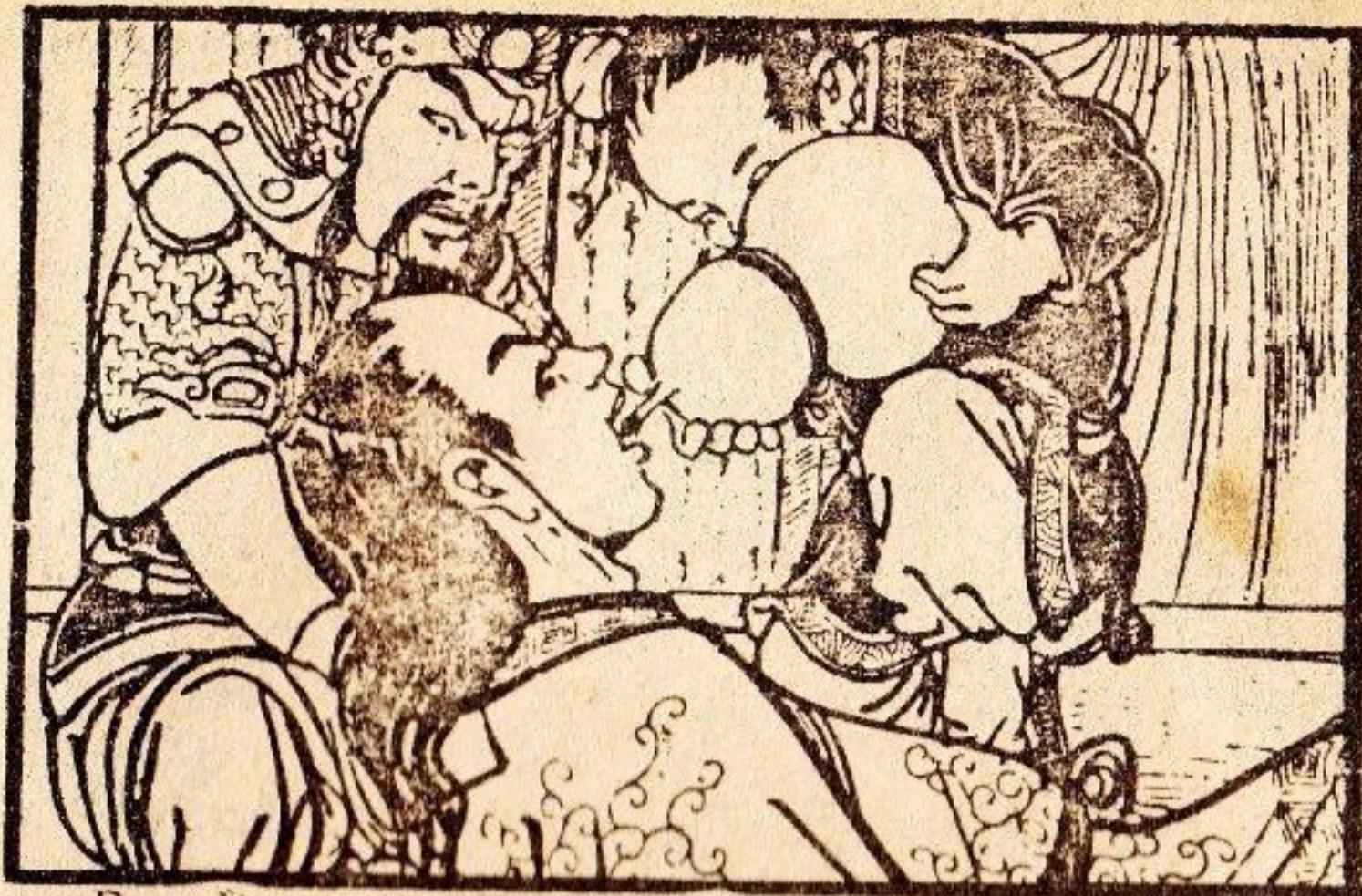
Ma Lễ Hải quăng dồn tỳ bà nhưng đã trễ, cửa thành vừa đóng bít. Bốn anh em buồn rút quân về dinh. Họ Ma bao vây thành Châu hơn cả năm trời, sử dụng một lán bốn phép báu mà vẫn không thắng nổi.

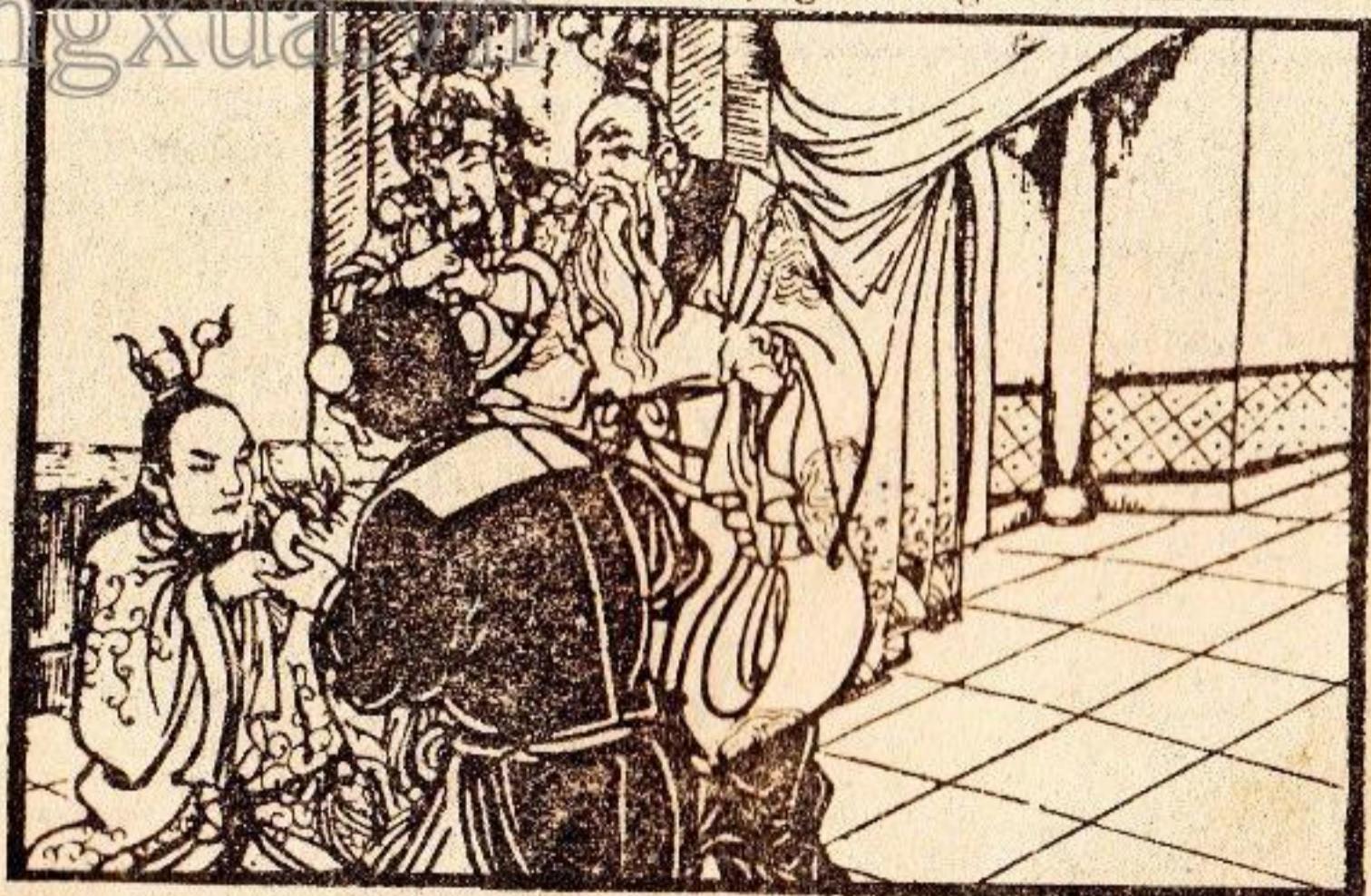
Bữa đó bên dinh Châu, Hoàng Phi Hổ đứng nhìn Thiên
Hóa năm xuôi tay bất động, tuôn lụy đậm đê, than rằng:
“Không dè cha con mới gặp nhau sau bao năm xa cách tờ
chưa hết nỗi nhớ thương mà nay chỉ trong phút chốc con
đã lia tràn rồi”.

Dang than thở, mọi người ngạc nhiên xiết bao khi thấy
một đạo đồng mặc áo xanh từ trên cao đập nhanh xuống.
Đạo đồng vội vái chào ra mắt Tứ Nha.

Đạo đồng nói: "Tôi là Bạch Vân Đồng Tử, học trò Thanh Hư chơn quân. Nay thầy sai xuống cứu sư huynh tôi là Hoàng Thiên Hóa". Bạch Vân Đồng Tử bèn nhờ Hoàng Phi Hổ đỡ xác ngồi lên, bỏ thuốc tiên đơn vào hò lò, cạy răng ra đỗ thuốc vào miệng Hoàng Thiên Hóa.

Giây lâu, Hoàng Thiên Hóa tỉnh dậy. Bạch Vân bèn thuật chuyện thầy biết Thiên Hóa từ nạn nên sai đem tiên đơn xuống cứu. Thiên Hóa quỳ lạy tạ. Bạch Vân đưa cho Thiên Hóa một báu vật bọc gấm đỏ.

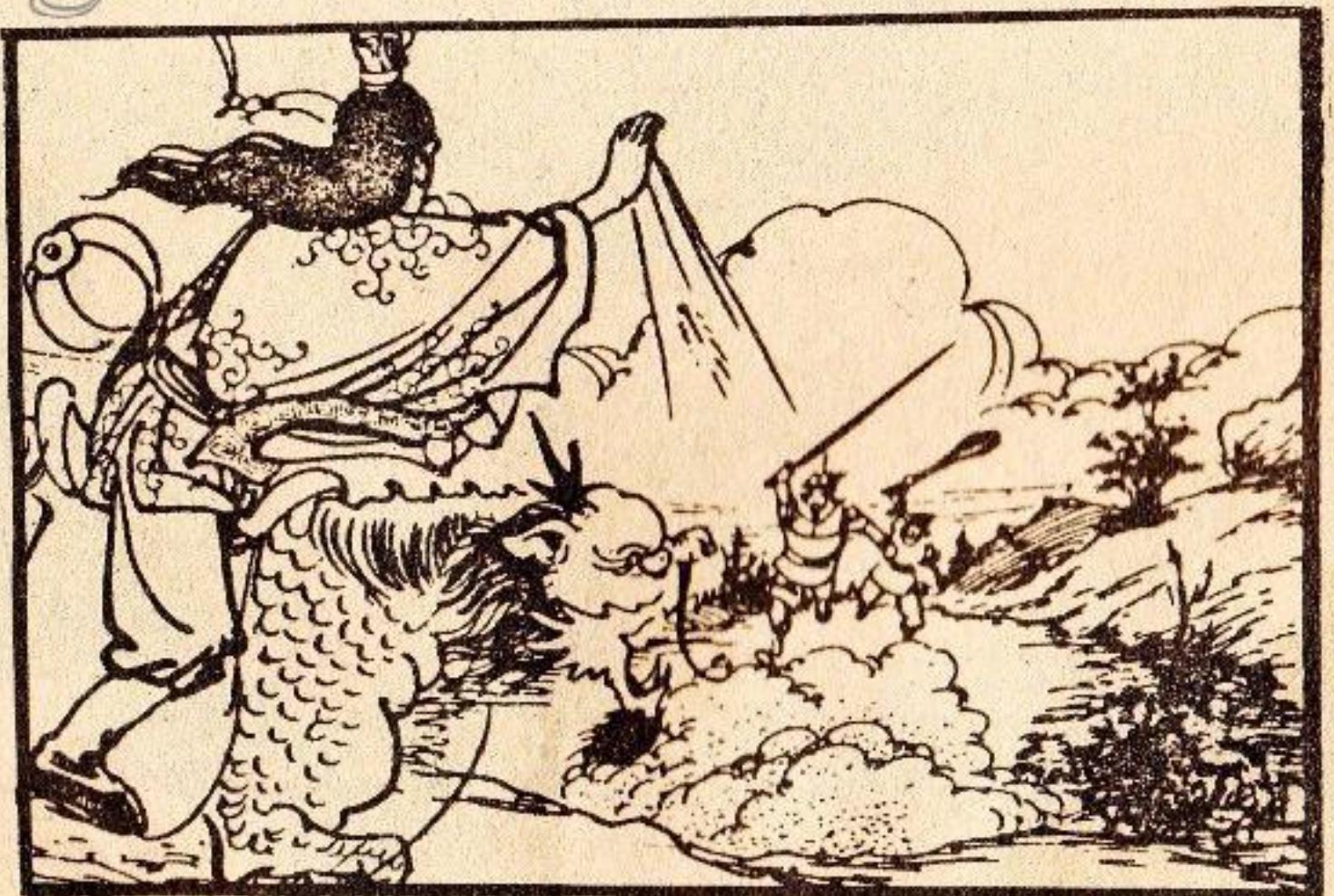
Rạng ngày sau, Hoàng Thiên Hóa xin phép Tứ Nha, cõi Ngọc Kỳ Lân, xách song chày ra trận. Nhờ uống tiên đơn, Thiên Hóa thấy sức lực mạnh mẽ hơn trước rất nhiều. Thiên Hóa múa song chày hét: "Bồ Ma Gia tử tướng! Hãy ra đây đương cư với ta!"

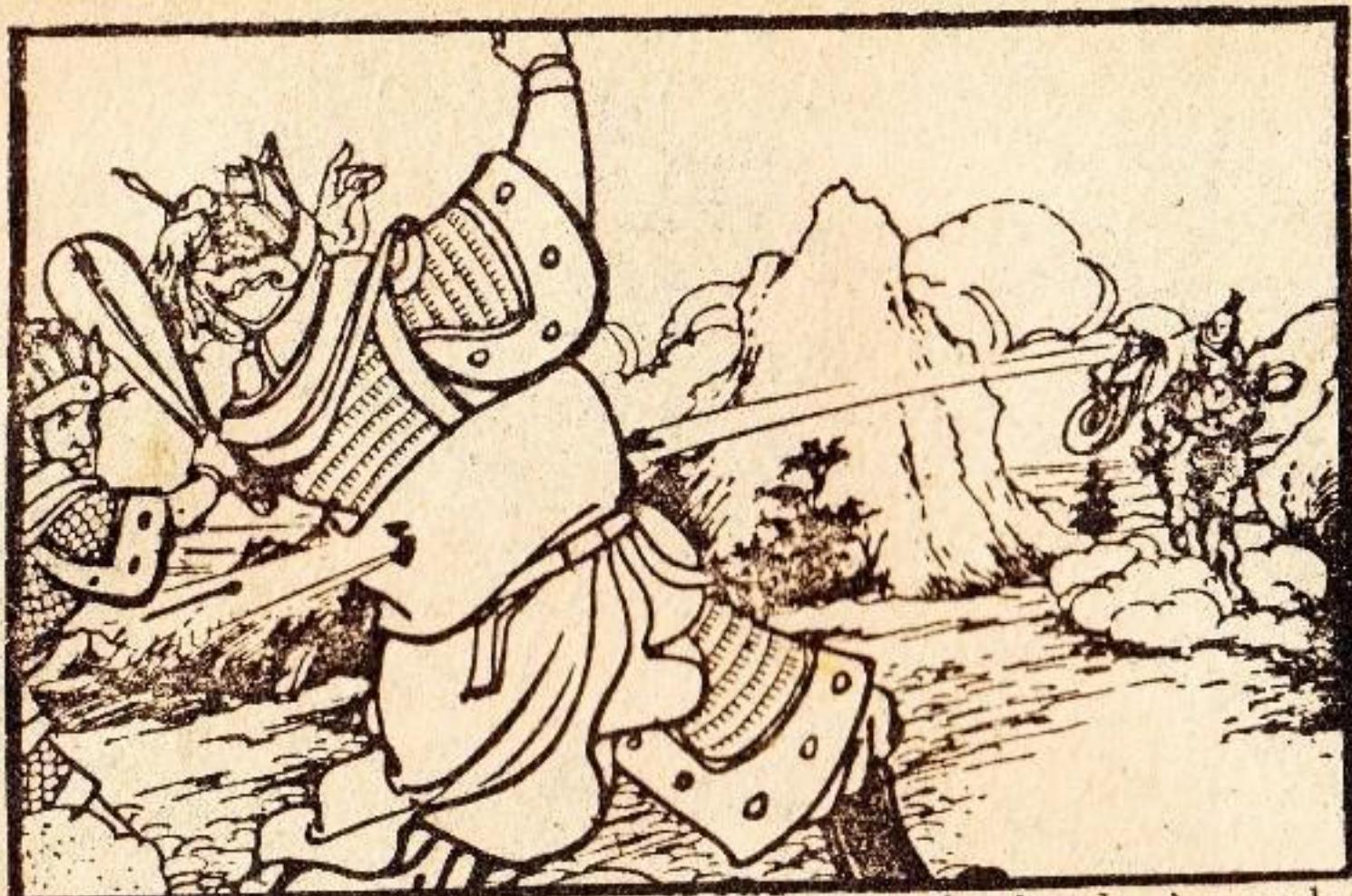
Quân vào báo lại, Ma Gia tử tướng kéo binh rạ. Thấy rõ ràng là Hoàng Thiên Hóa cõi Ngọc Kỳ Lân, cầm song chày thị uy, anh em họ Ma có phần lo sợ, không biết Thiên Hóa sống dậy được hay là hồn ma?

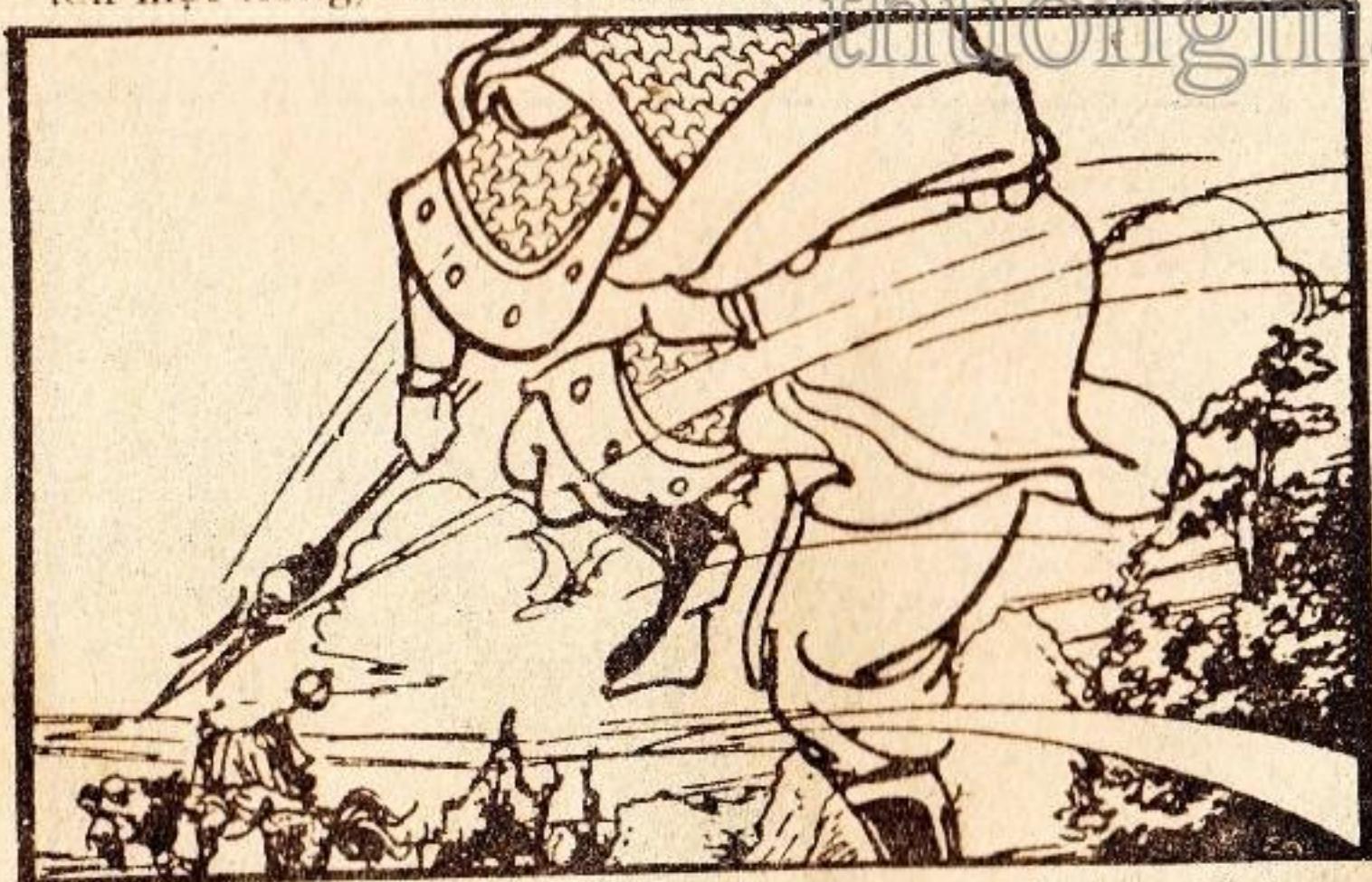
Nhưng Hoàng Thiên Hóa đã giục Kỳ Lân xông tới, hai tay giơ song chày đập cả hai bên một lúc như trời giáng. Ma Lỗ Thanh vòng ra sau, xách gươm phóng tới, đâm từ phía hậu. Thiên Hóa dồn hai song chày đỡ, gươm Thanh Vân suýt văng khỏi tay Ma Lỗ Thanh.

Hoàng Thiên Hóa bất thịnh lình nhảy lui rồi giở dây gáy ra, lấy Toàn tâm định quăng tới, sức mạnh như tên bắn, nhảm Ma Lỗ Thanh vút tới.

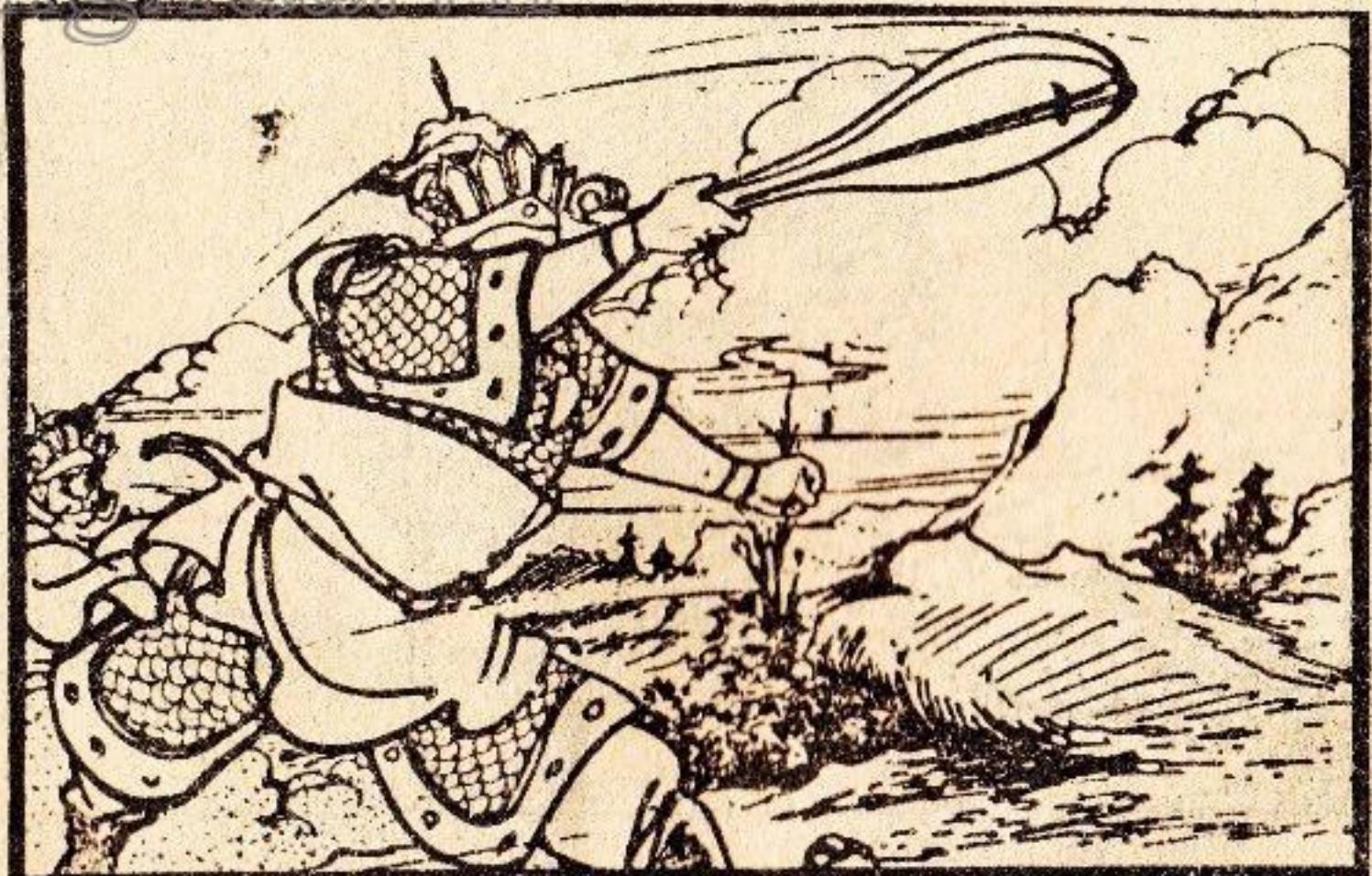
Mũi đinh phóng đi theo ý chủ, xẹt rất nhanh và mạnh hơn tên, xuyên qua lớp giáp che trước ngực, đâm thủng bụng và thấu qua lớp giáp sau lưng, Lê Thanh chỉ kịp hé lèn một tiếng, té nhào xuống đất chết liền tại chỗ.

Ma Lê Hồng nổi giận cầm kích xông đến đâm Hoàng Thiên Hóa. Trong lúc đó, Thiên Hóa cũng vừa thâu đinh lại. Mũi đinh từ sau lưng vụt bay về, xẹt ngang bên mình Ma Lê Hồng. Tránh khỏi được mũi đinh, Ma Lê Hồng cả kinh.

Biết rằng sắp chết, Ma Lé Hồng phai liêu. Dường kinh
trở nên lợi hại, dâm tới liền liên. Hoàng Thiên Hóa đỡ cả
hai chùy còn suýt không kịp. Đánh nhau hơn ba hiệp.
Hoàng Thiên Hóa nhảy vọt ra xa để bắn Toàn Tâm định,
đao hào quang chiếu ra, định bay tới trúng tim, Lé Hồng
cõng qua hết thở.

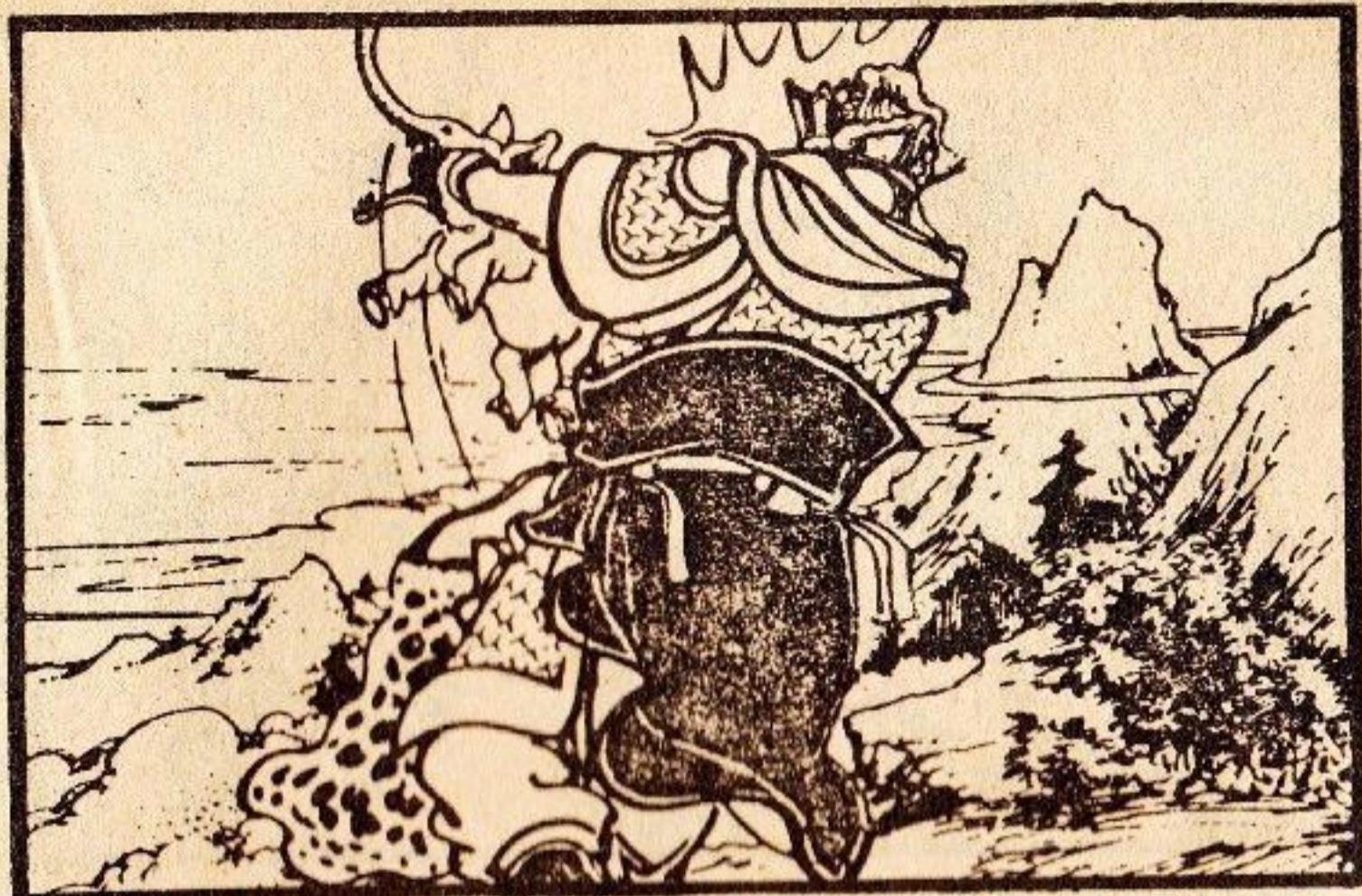
Ma Lé Hải thấy hai anh đã chết, vừa sợ vừa tức, nổi
xung xách đòn ty bà xông tới. Lé Hải cung tay, hùng hổ
và tin tưởng ở cây đòn ty bà, nếu khảy lên mấy tiếng thì
gió lửa đầy trời. Nhưng trong lúc quỳnh, Lé Hải chỉ sử
dụng như một vũ khí khác đòn.

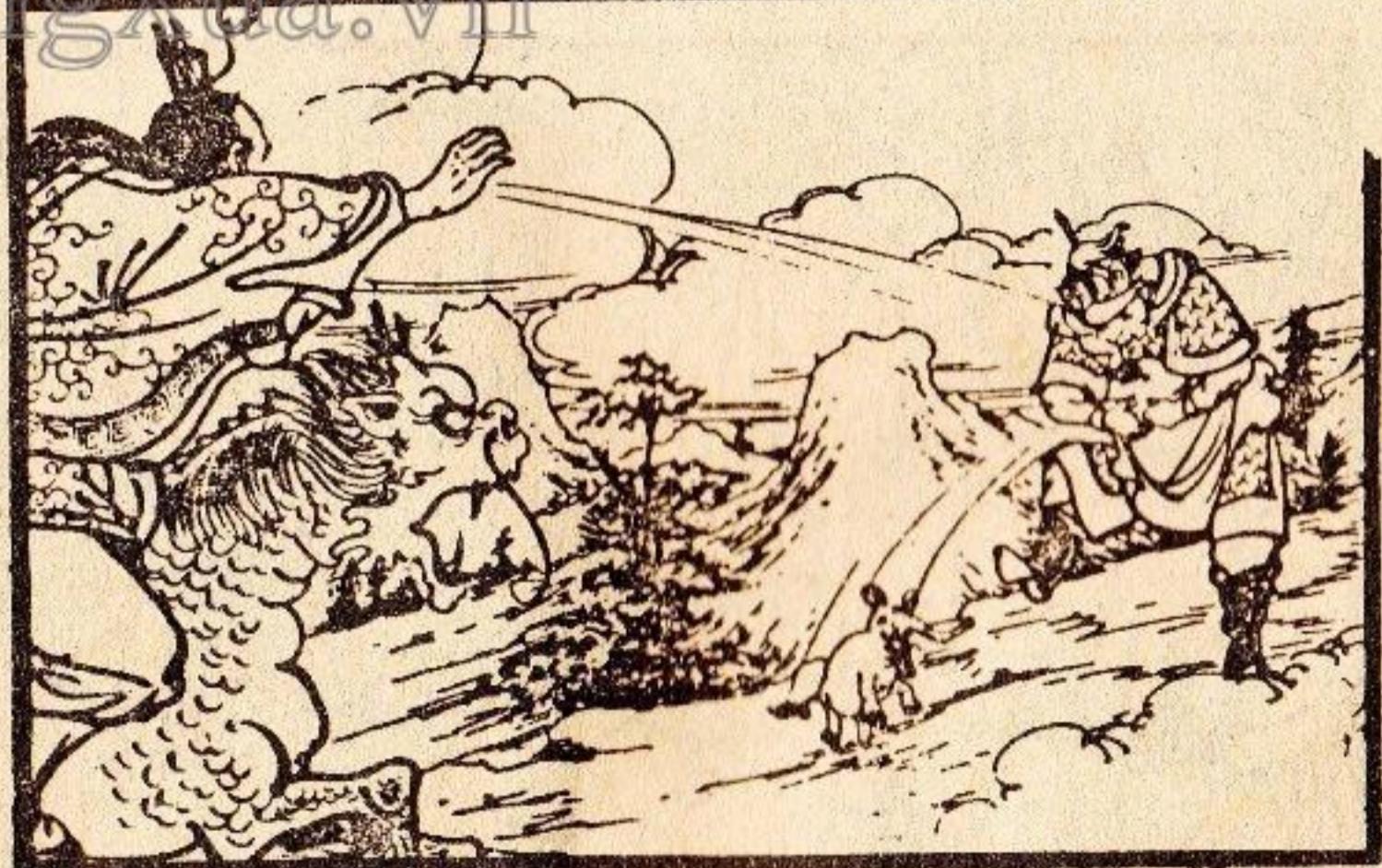
Ma Lé Hải xách tý bà xông vào, Thiên Hóa đưa chùy ra đỡ. Ma Lé Hải như dien dại, cứ đưa tý bà đập tới tấp. Thiên Hóa đỡ được ba hiệp, lại vọt nhảy ra xa phóng đinh đâm lủng trái tim Ma Lé Hải.

Thấy ba anh chết một cách giống hệt nhau, Ma Lé Thọ giận căm gan, Ma Lé Thọ không xông vào đánh ngay như mấy anh am lại tra gươm vào vỏ, giắt trở lại lưng. Ma Lé Thọ một tay cầm túi da beo, một tay thò vào trong.

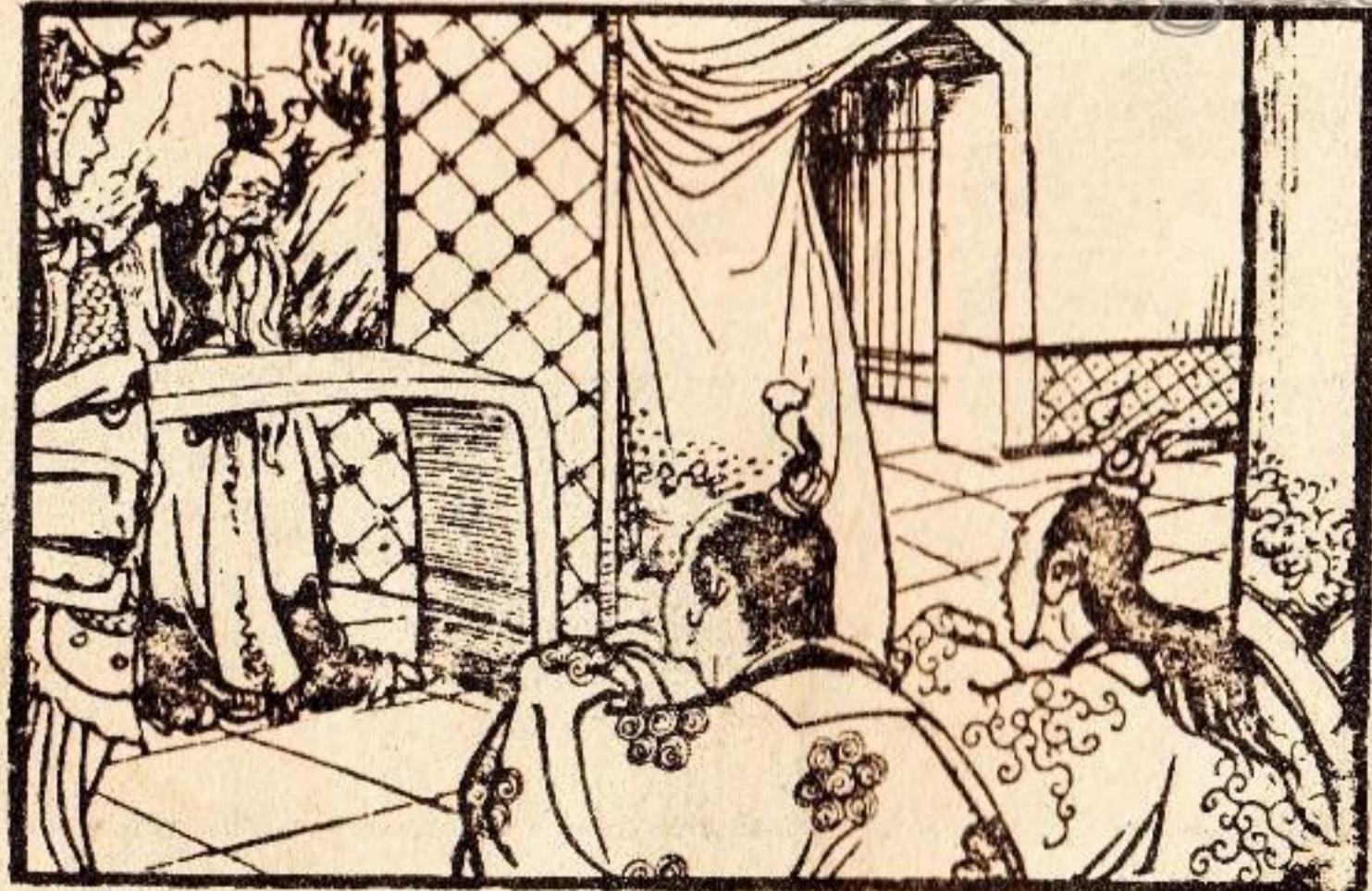
Ma Lě Thọ định bắt Hoa Hô Diêu thả ra cho ăn thịt Thiên Hóa. Vừa thò tay vào túi thì bị Dương Tiên cắn ngay trọn bàn tay, Ma Lě Thọ đau diết, nhưng Hoa Hô Diêu cắn cứng khư, không chịu buông ra.

Dương Tiên càng cắn mạnh thêm, sứt thịt. Hoàng Thiên Hóa thấy vậy lấy Toàn Tâm đinh phóng ra, một đạo hào quang từ bàn tay Thiên Hóa xẹt ra trúng ngay ngực Lě Thọ, Lě Thọ ngã ngửa chết theo các anh.

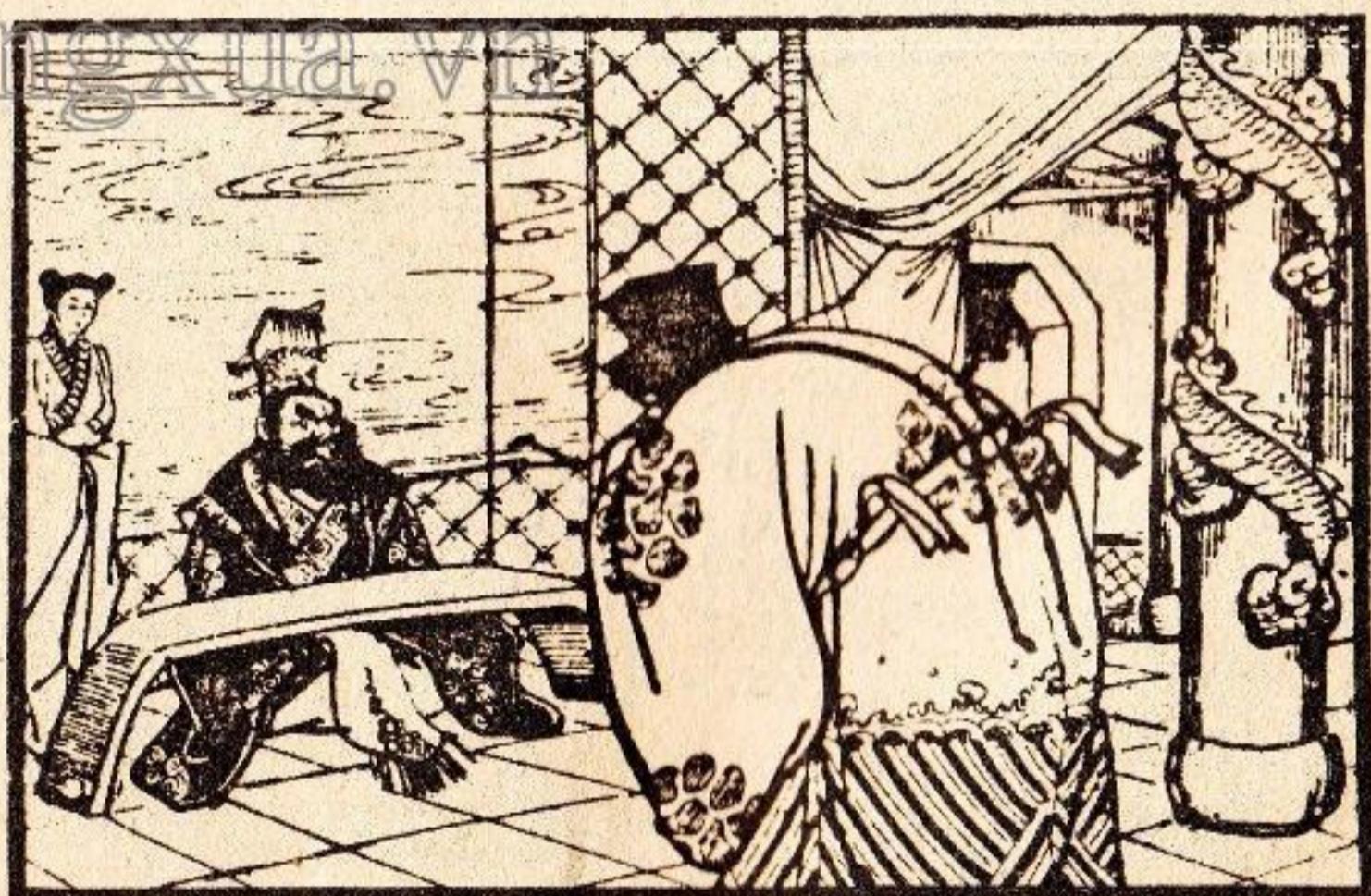
Thịnh lình một cơn gió thổi ngang, bạch tượng đâu mắt, xuất hiện một đạo sĩ mặt mày đẹp đẽ, ở giữa mày có thêm một con mắt. Đạo sĩ chính là Dương Tiên, nói: "Ta là Dương Tiên vâng lệnh sư thúc, ẩn trong túi da béo của họ Ma định làm nội công". Lúc đó, Na Tra bay đến nhập bọn với hai người.

Cả bọn về thành thuật chuyện với Tử Nha. Hoàng Thiên Hóa thưa: "Tôi hạ được bốn anh em họ Ma, cát thủ cấp mang về, và nhờ đó biết được Dương đạo huynh". Tử Nha mừng rỡ hân hoan, bày tiệc khao binh đai tướng.

Lại nói Văn Thái sư đang vui mừng nghe tâu trình rằng:
“Thành Tây Kỳ bị vây lâu ngày mòn mỏi, cuộc binh Thương
sắp tấn công đoạt thành, bắt sống Tử Nha và Phi Hô”.

Nghe tin Ma Gia tử tướng tử trận, Văn Thái sư vào
chầu xin đích thân cầm quân đi đánh giặc. Thái sư tâu:
“Nay thì tôi phải cố gắng dẹp cho yên cõi Tây, không nhờ
ai thay nữa”.

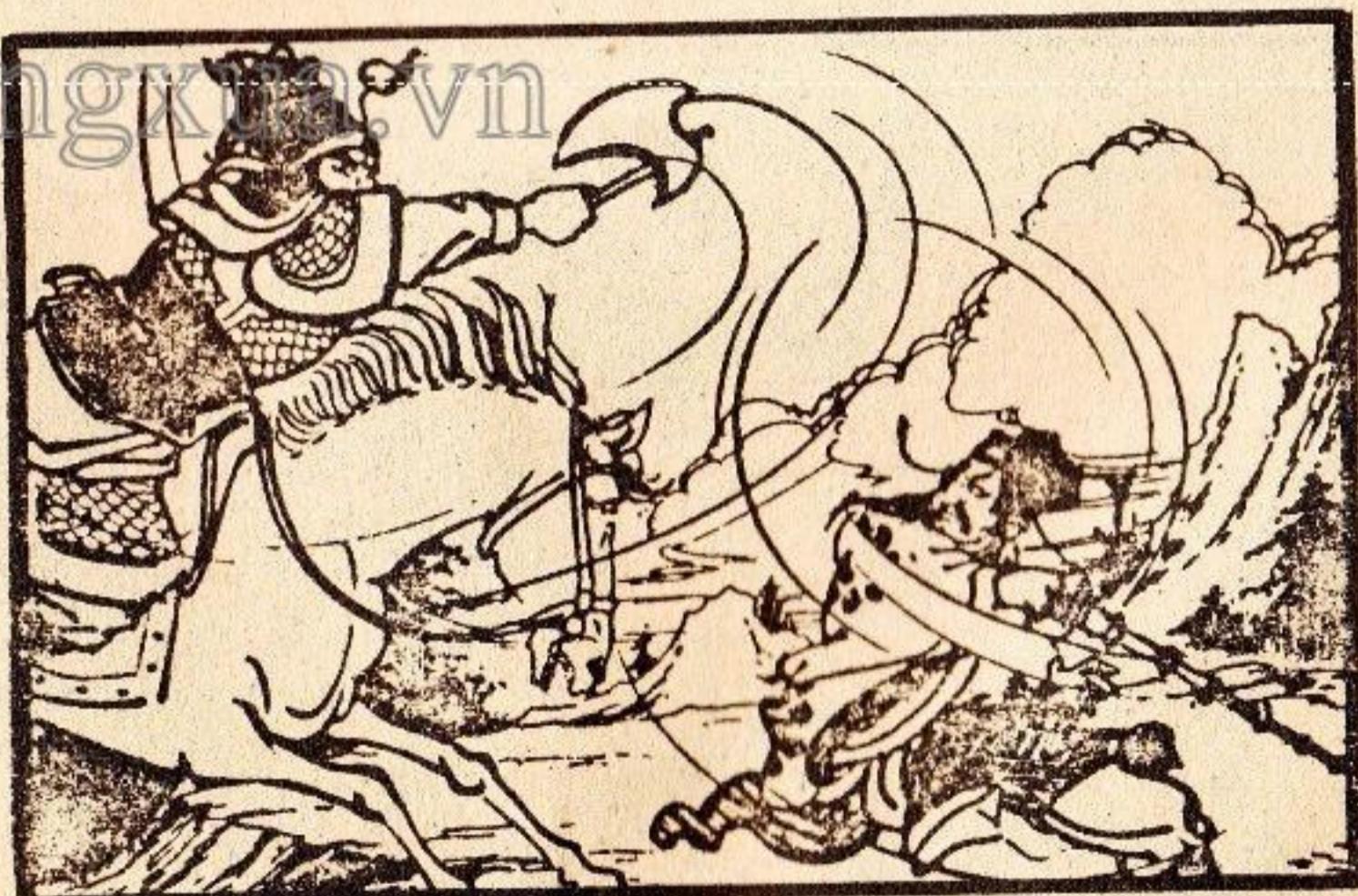
Trụ Vương gật đầu phán: “Vậy trăm cấp búa việt vàng, cờ mao trắng cho Thái sư đặng cầm quyền chinh phạt”. Văn Thái sư liền chọn ngày tết cờ, làm lễ xuất sư. Trụ Vương dọn tiệc tiễn hành.

Trên đường đến Tây Kỳ, Thái sư nhìn xuống một chỗ đất trống thì thấy binh sĩ lúc nhúc dương tập trận trường xà, đi đâu là một tướng tóc tai đỏ tươi. Văn Thái sư nghĩ: “Không lẽ bọn cường san thảo khẩu mà đông đến như vậy?”.

Thấy có người xem lén, chủ trại truyền lâu la dẹp hết
trận đò, hai tay cầm hai lưỡi búa thật to, cưỡi ngựa phóng
lên núi không cần cầm cương diều khiển.

Chủ trại mắng: "Núi này của ta, đến như vua Trụ ở
triệu ca còn không dám héo lánh. Nay ngươi dám cả gan
lén đến thám thính sao?" Nói rồi chặt xuống một búa.
Văn Thái sư rút roi vàng đánh bật qua bên. Hai người hồn
chiến trên non.

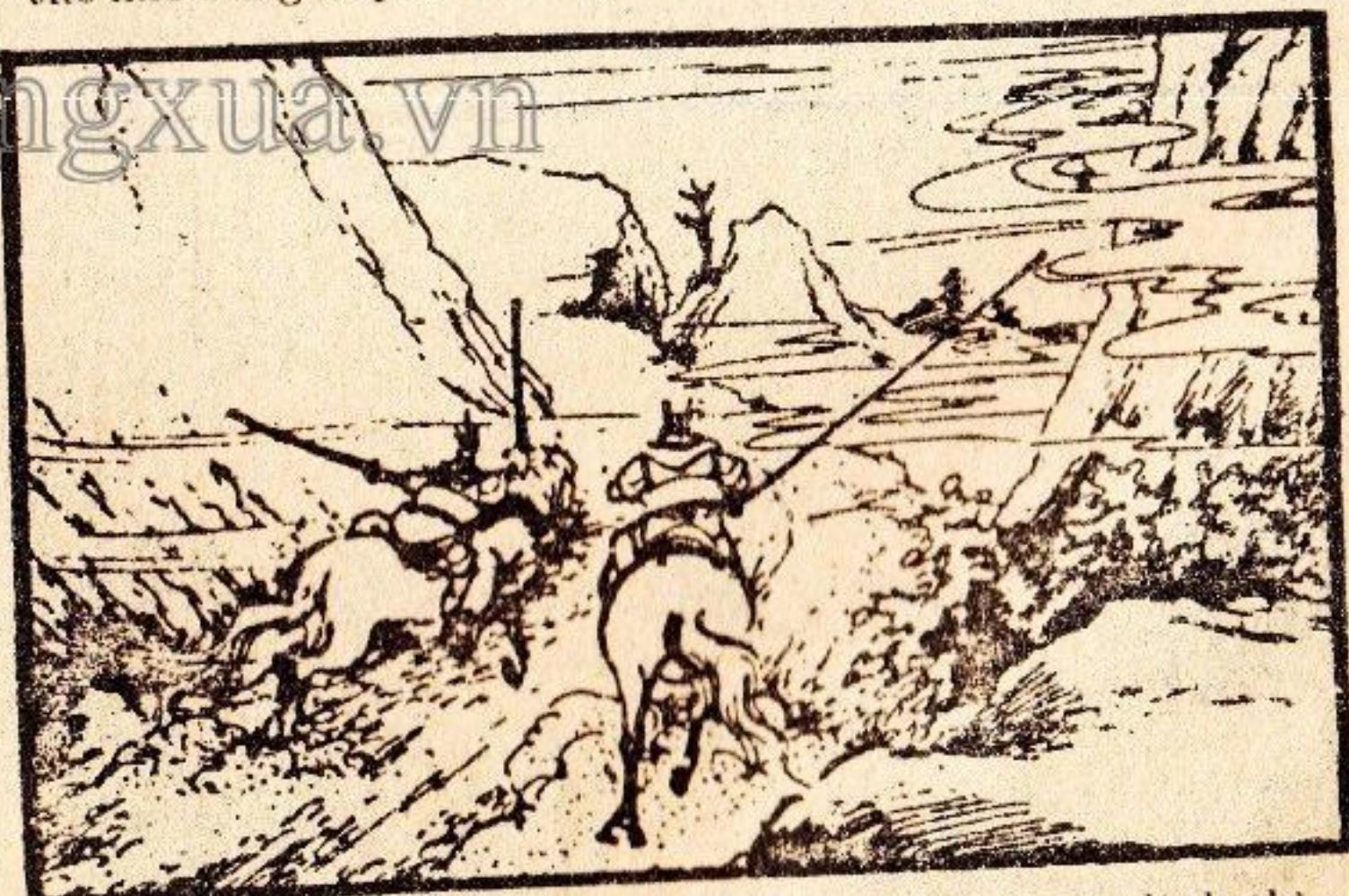
Thấy không ăn thua gì, tên chủ trại vọt ngựa đánh một vòng qua khỏi cây roi, đến chém Thái sư Văn Trọng. Văn Trọng liên hô một tiếng lớn, chỉ ngón tay xuống đất, hóa ra một bức tường vàng cao khỏi đầu.

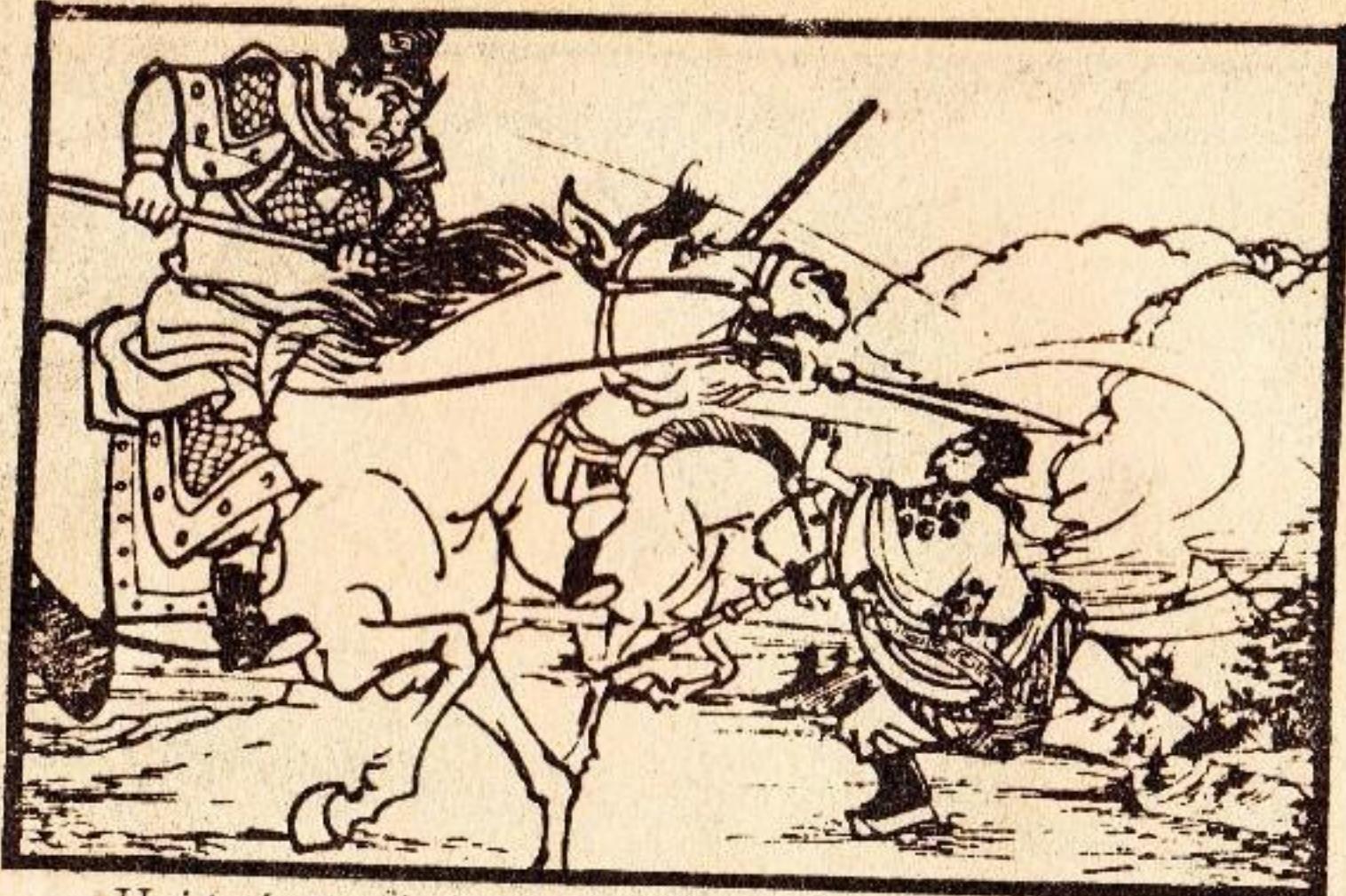
Đó là phép độn kim hóa ra tường thành vàng bốn phía, nhốt chủ trại vào trong không sao ra được. Tượng núi vừa giận vừa kinh, chạy đến vách thành, phóng búa chém xuống làm cong cả lưỡi, dội ê cả tay.

Văn Thái sư nhốt xong một tướng, đoán rằng một lát sau
thế nào cũng có phe chủ trại đi tìm tên tướng mất tích.

Lúc bấy giờ, hai tướng khác đang ngồi trong dinh thì
có lâu la chạy về báo việc Văn Thái sư bắt nhốt chủ trại
Đại Thiên Tuế. Hai tướng tức tốc cầm khi giới phóng ra
gặp Văn Thái sư.

Hai tướng nỗi giận nạt: "Ngươi là đạo sĩ chốn nào, dám đến đây làm dữ? Giấu anh ta ở đâu thì mau trả lại". Văn Trọng lặng thinh không đáp. Hai tướng cả giận xông tới đâm dùa.

Văn Thái sư múa roi vàng đỡ. Dánh được vài hiệp, Văn Thái sư trá bại, xách roi chạy bộ qua hướng Nam. Hai tướng giục ngựa đuổi theo.

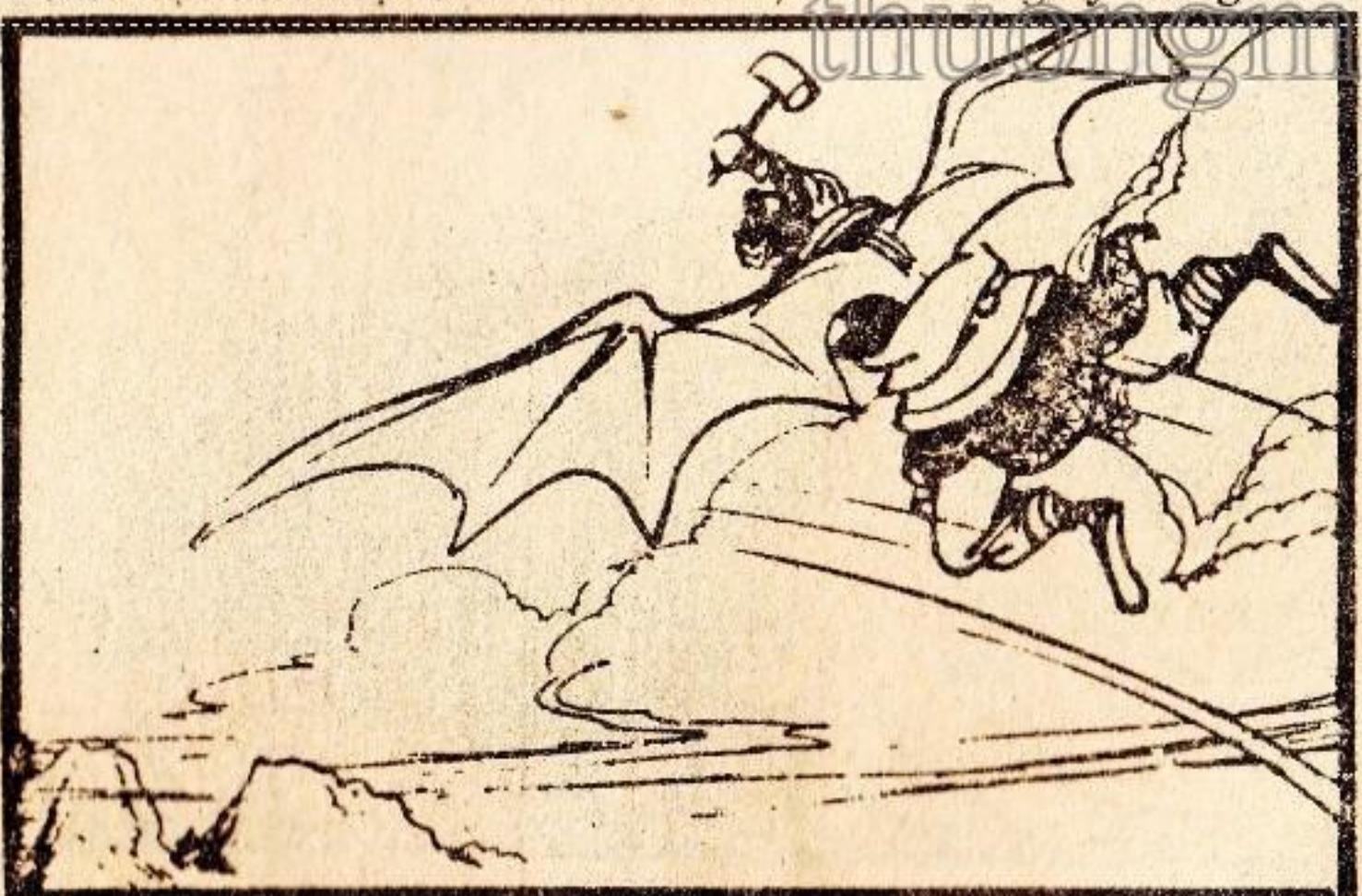
Văn Thái sư thấy đã đến lúc nhốt hai tướng vào hai nơ
để dẽ bè thuyết phục. Văn Thái sư nhường con mắt giữa,
nhìn thẳng hai tướng, làm râm niệm chú, làm phép.

Từ ngón tay của Văn Thái sư một đạo hào quang lóe ra
sáng lòa ròi nước dâng cao bốn bề. Hai tướng thấy bị nước
bỗ vây, hốt hoảng chém bụng tử phía, mệt là...

Đó là phép thủy độn của Văn Thái sư. Nước từ bốn phía vây kín nhốt một tướng vào trong. Tướng còn lại hoảng sợ bỏ chạy. Văn Thái sư làm phép độn mộc, tức thi cày to như cột nhà mọc lên chơm chớm, nhốt tướng ấy vào giữa.

Chủ trại thứ tư là Tân Hùm hay tin Trương Tiết và Đào Vinh cũng bị Văn Thái sư nhốt như Đại Thiên Tuế, thì bay thẳng lên núi tìm Văn Thái sư.

Từ trên cao, Tân Hùn bay sà xuống Văn Thái sư, một tay dùi đâm mạnh, một tay búa đập mau. Thái sư lấy roi vàng gạt ra. Tân Hùn bị đẩy mạnh lên cao.

Hỗn chiến được ít hiệp, Văn Thái sư chạy bộ qua hướng Đông. Tân Hùn vội vã cánh đuôi theo. Văn Thái sư mừng thầm: “Nếu ta thâu được các người này làm bộ hạ thì đánh Tây Kỳ chắc là dễ dàng”. Văn Thái sư chỉ tay vào tảng đá...

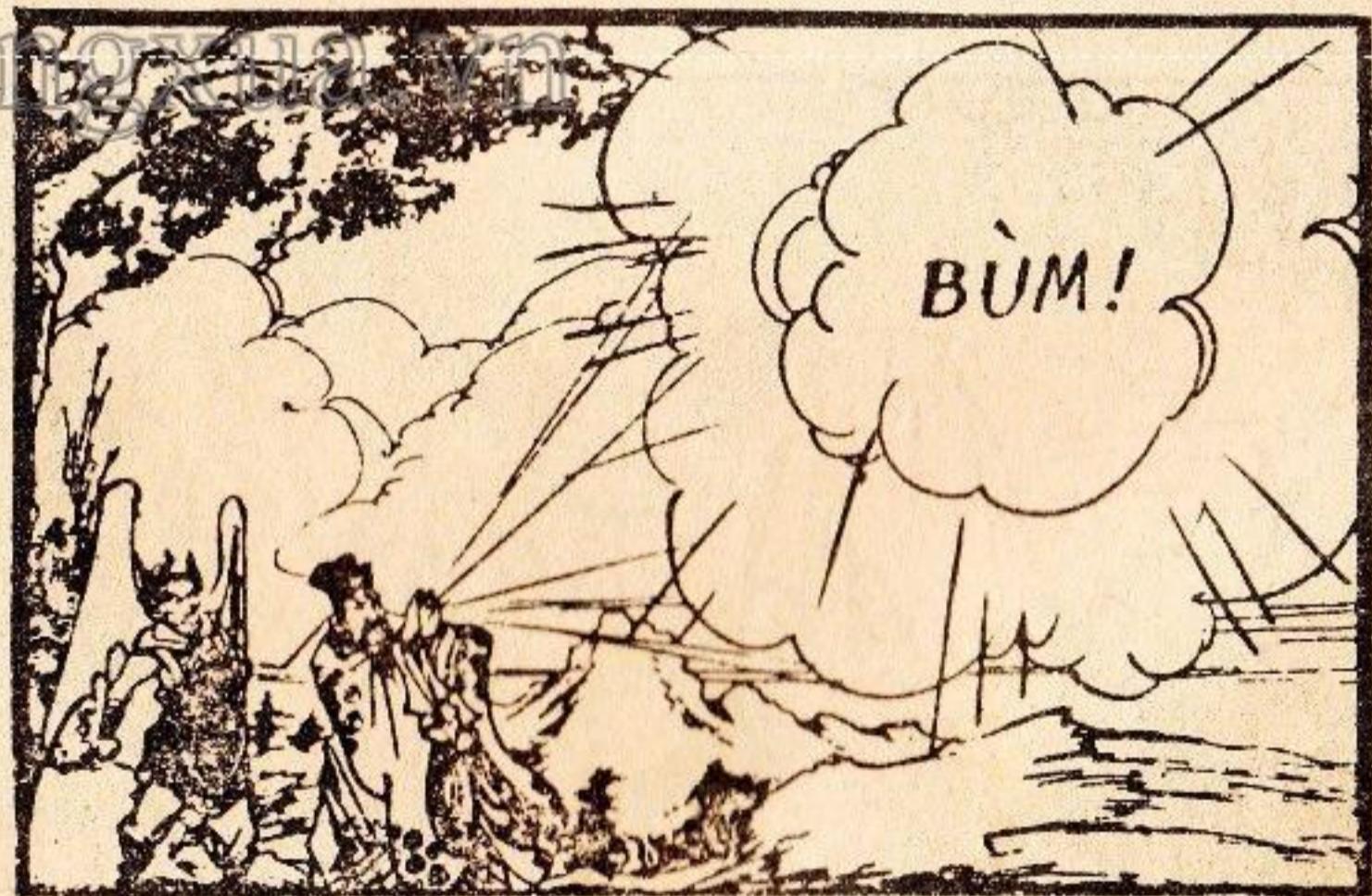
Theo phép này, Huỳnh Cân lực sĩ xuất hiện khuân tăng đá đè lên người Tân Huyền. Tân Huyền cảm thấy tối tăm mặt mày, đầu óc choáng váng. Huỳnh Cân lực sĩ nhẹ nhàng đặt tăng đá lên lưng Tân Huyền làm Tân Huyền hết cửa quay.

Lúc đó, Văn Thái sư nói: "Ta là Văn Thái sư di đánh Tây Kỳ, vừa đến đây đã bị các ngươi tấn công, đó là các ngươi ý mạnh chứ nào phải tại ta". Tân Huyền rướn cổ thưa: "Dệ tử không biết nên phạm đến oai trời, xin thày rộng lượng tha cho".

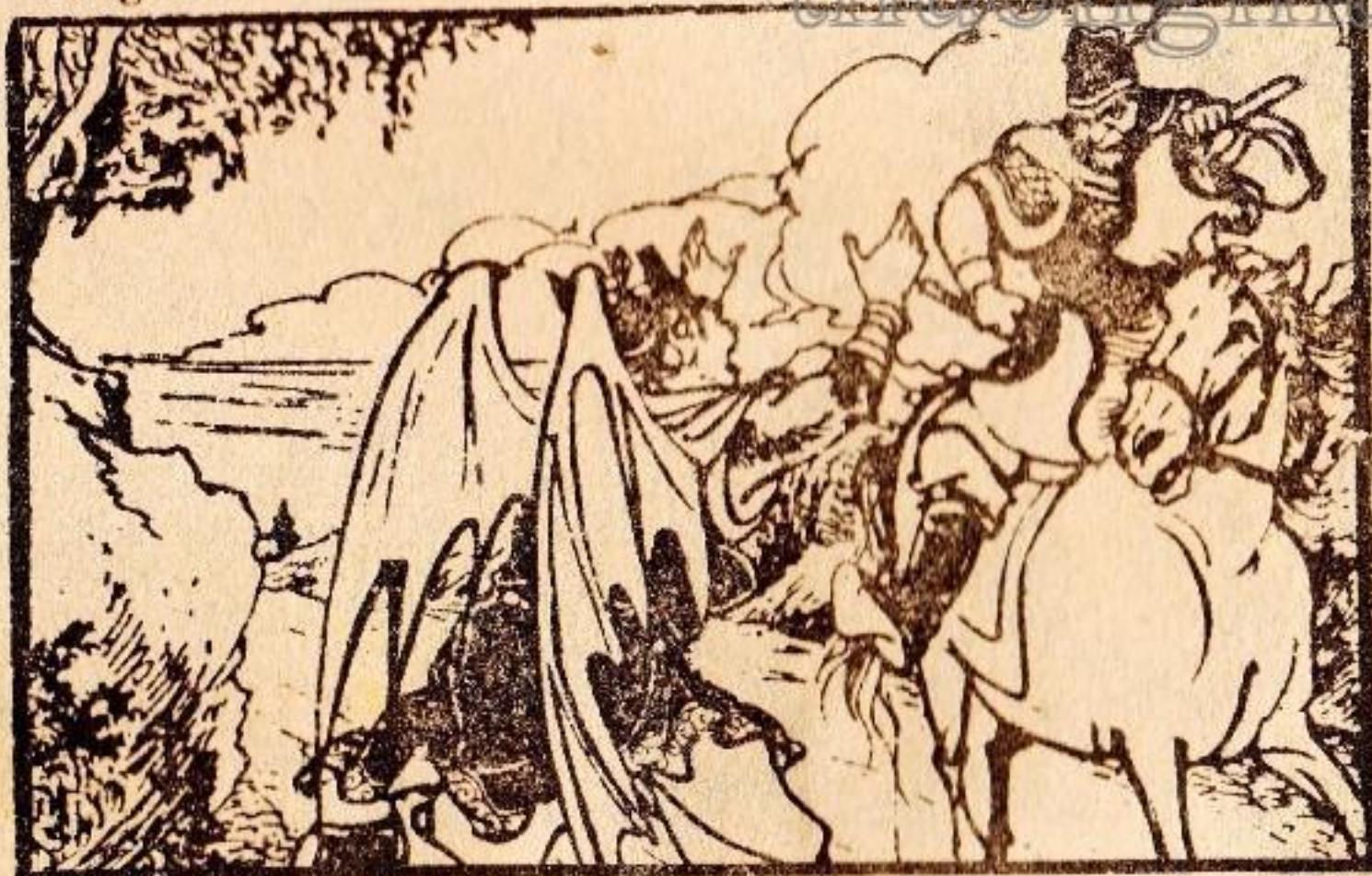
Tân Huyền nói tiếp: "Xin lão gia lấy lòng nhơn cứu ba mạng hòi nãy, nếu sống lại, cả bọn xin theo làm bộ hạ lão gia".

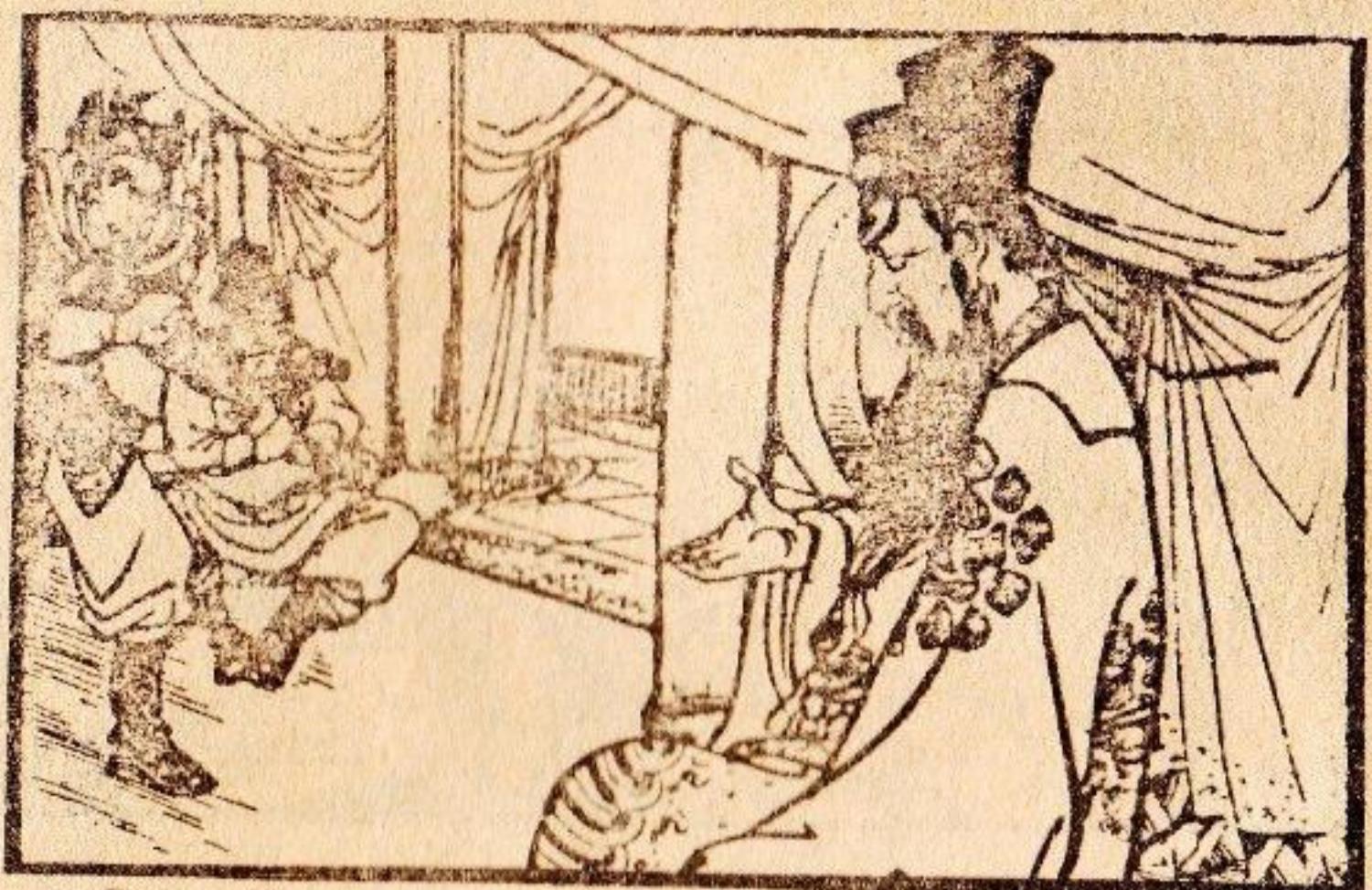
Văn Trọng nói: "Thôi, ngươi hãy đứng dậy đi với ta". Tân Huyền cả mừng đi theo. Văn Trọng nhìn về hướng Đông Nam, lâm râm niệm chú và vỗ tay: Sấm nổ vang trời làm rung chuyển núi non.

Lập tức Đặng Trung không còn thấy vách tường vàng, Trương Tiết không còn thấy nước biển, Dào Vinh không thấy đám rừng cột. Ba tướng mừng rỡ hét nhau chạy về trại. Thấy Văn Thái sư đứng cạnh Tân Hùn, họ nổi giận xông đến.

Tân Hùn vội chạy ra cản: "Đó chính là Văn Thái sư ở triều ca di đánh Tây kỳ". Nghe mấy tiếng "Văn Thái sư", ba anh em cả kinh, búa gươm đều dừng lại hết.

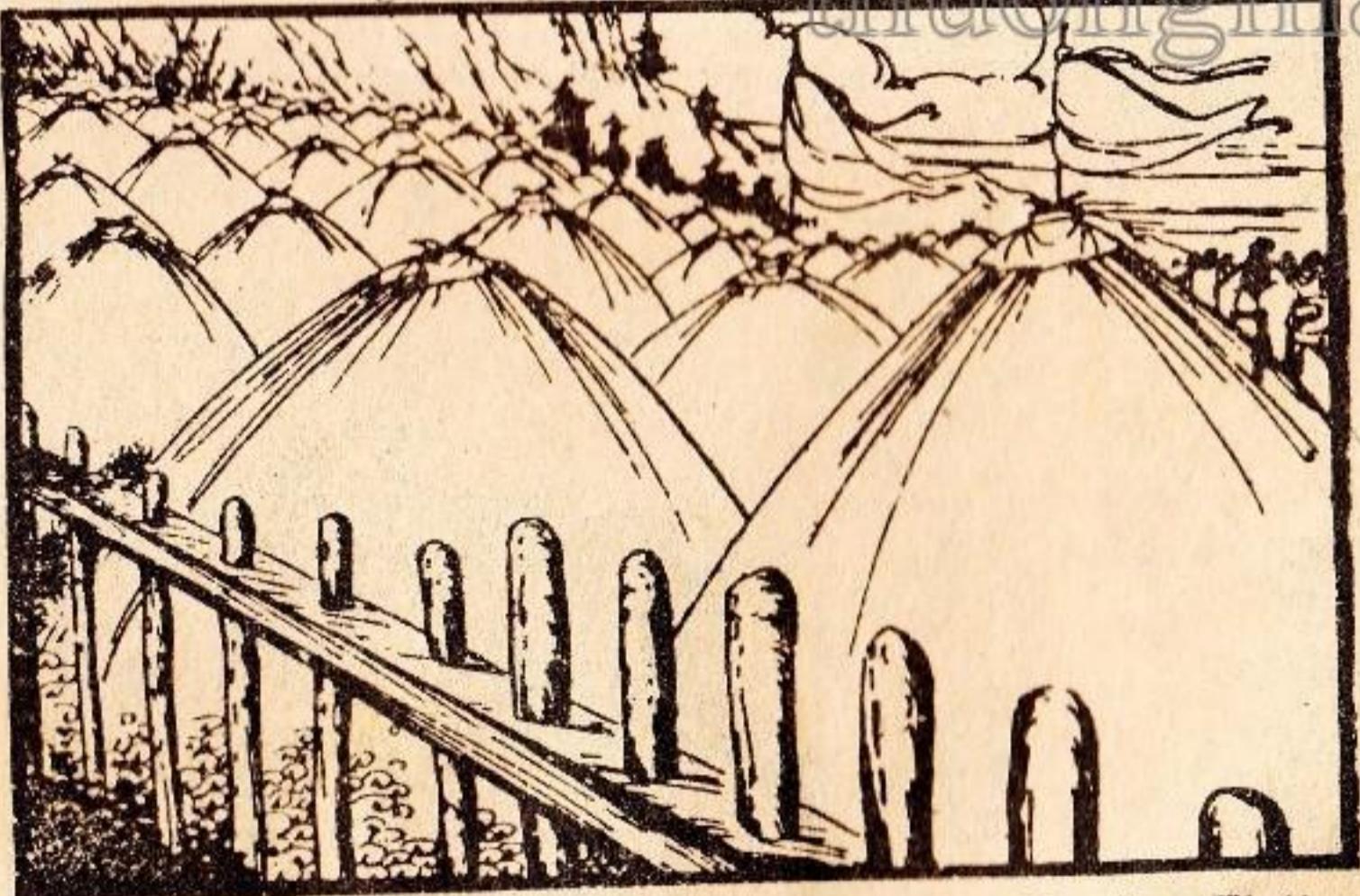
Dặng Trung, người lớn tuổi hơn hết chấp tay thưa:
“Anh em tôi kết nghĩa tại núi Huỳnh Hoa, tôi lớn nhất là
Dặng Trung, kế là Tân Huyền, Trương Tiết và Đào Vinh,
tứ hùng, sau đành giặc lập công”.

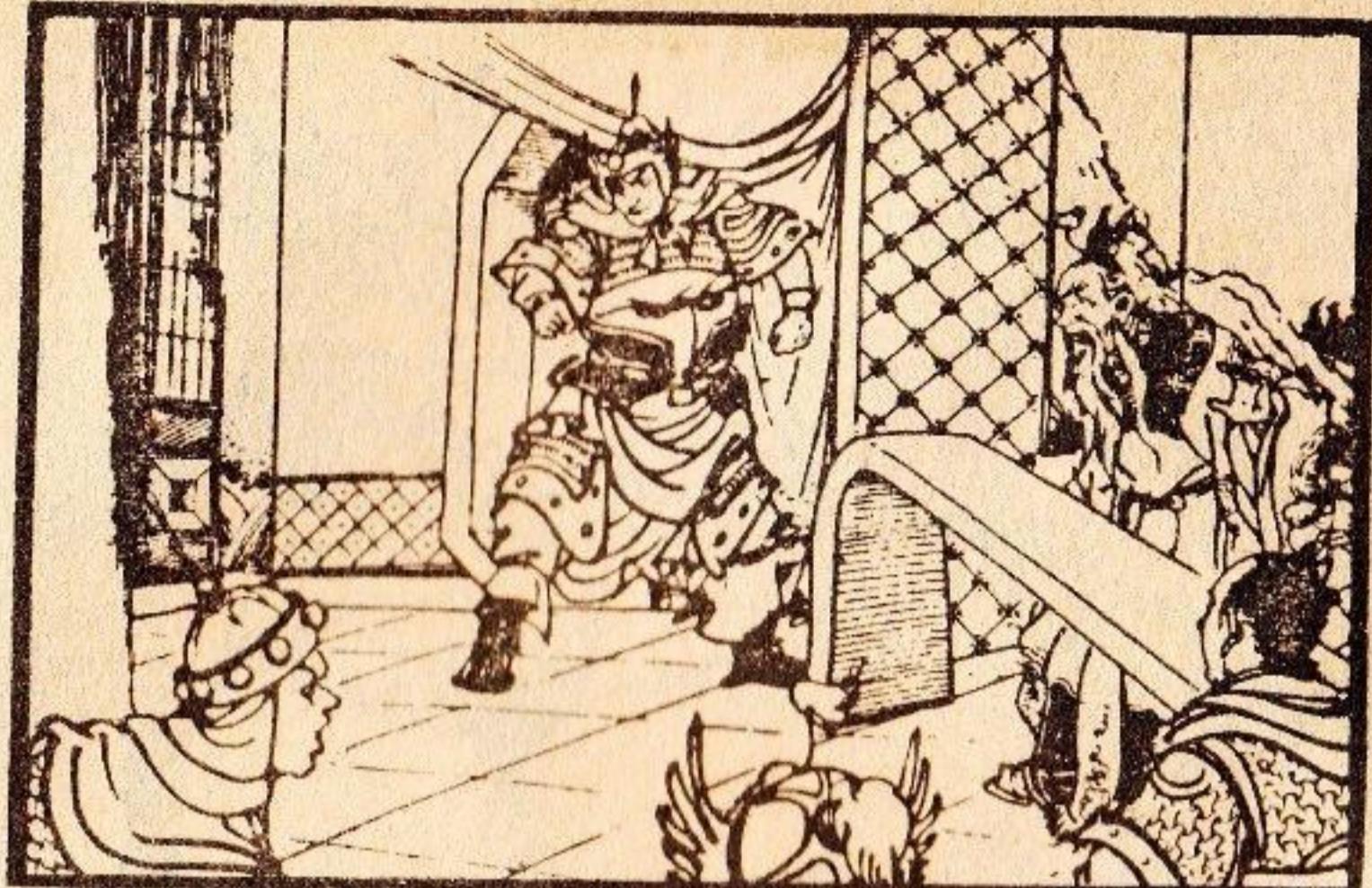
Rồi Dặng Trung dấn quân của mình đi theo Thái sư sang đánh Tây Kỳ. Trên đường đi, Văn Thái sư bỗng thấy tấm bia đá có khắc ba chữ “Tuyệt Long Lãnh” thì giựt mình đứng lại.

Văn Thái sư buôn bã nói: "Thuở trước, ta học đạo tại cung Bích Du, thầy ta là bà Kim Linh thánh mẫu có nói ta chẳng nên bao giờ gặp chữ "Tuyệt" nay đến đây ta thấy chữ đó nên lòng chẳng vui"

Ngày kia, đoàn quân đến trước thành Tây Kỳ. Văn Thái sư truyền đóng trại. Lều trại được dựng lên san sát như gò mối. Hàng rào quanh trại đóng bằng cây tròn chắc chắn.

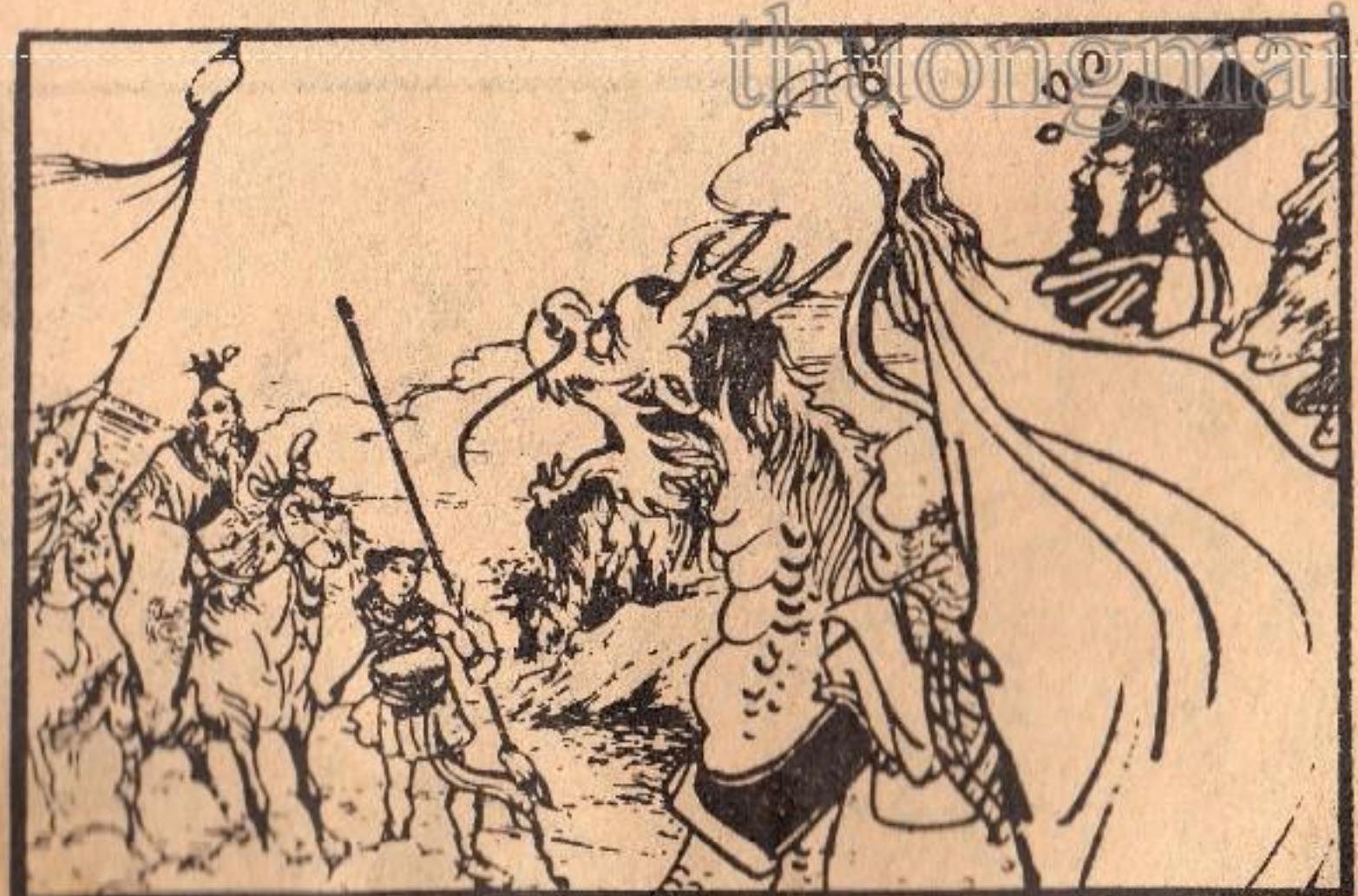
Hôm đó Tử Nha vừa ra trường, quân thám báo hốt hoảng chạy vào thưa: “Văn Thái sư dẫn ba mươi muôn nhơn mã, đóng trại tại Nam môn, uy nghi lẫm liệt...”. Các tướng hoảng hốt.

Tử Nha vội họp các tướng lại thì có quân vào báo: “Văn Thái sư sai Đặng Trung đến hạ chiếu thư”. Tử Nha đọc xong, thảo thư trả lời sẽ ra trận trong ba ngày nữa.

Dặng Trung trở về trại, trao phúc thư của Tử Nha. Văn Thái sư lẩm bẩm: "Như vậy, Tử Nha còn muốn ăn thua với ta, dân chúng còn phải trải qua binh lửa".

Ba ngày sau, Văn Thái sư dẫn binh đến trước thành Tây Kỳ. Chợt trong thành có tiếng pháo nổ vang, Tử Nha kéo quân ra nghênh chiến.

truongxua.vn